

Sverre Haagenstien
Gamle Madsrud Allé 6
Oslo

Sammerens

bridge-begivenheter

I NORGE:

- 9/8—16/8 Bridgeuken på Gausdal, som i år samlar rekord-deltakelse. Anmeldelser til Gunnar Keim, KNA, Oslo.
- 14/8—16/8 Havnaturneringen. Fredag Tototurnering. Lørdag/søndag hovedturnering. Anmeldelser til Bökman Pedersen, Gyl-denlövesgt. 21b, Tønsberg
- 22/8—23/8 Kragerø Bridgeklubb's barometerturnering. 78 spill. Anmeldelse til Olaf Forberg, Kragerø.

De 2 første arrangements er så vel kjente at de ikke trenger noen nærmere omtale. Kragerøturneringen starter i år og vi skal derfor gi noen supplerende opplysninger. Rolf Bø er turneringsleder, så den siden av saken er i de beste hender. Innkvartering skjer på Skåtøroa. Sommerpensjonat og prisen er usedvanlig hyggelig: kr. 30 for aftens lørdag, overnatting, frokost og middag søndag. Turneringen avvikles i Tangen Verfts store festsal. Lørdag aften arrangeres bar på pensjonatet og klubbens medlemmer arrangerer skjærgårdstur m. m.

UTENLANDS:

- 17/8—22/8 Sveriges Bridgeforbunds internasjonale bridgeuke i Tylosand. Mandag: Parturnering med toto. Tirsdag: Mixed

par. Onsdag: Lagturnering. Torsdag: Kvalifisering til hovedturneringen. Fredag/lørdag: Hovedturnering. Anmeldelser til Olle Johansson, Bobergsängen 5 D, Malmö. Værelse bestilles direkte hos Tylosands Havsbad, Tylosand pr. Halmstad. Nytt av året er gratis regnværsforsikring for ukesgjester beregnet etter kr. 220,—. Bridgeuken i Tylosand, som alltid er overtegnet av bridgeentusiaster, er en opplevelse.

- 30/8—6/9 Nyborgturneringen, Danmark.
- 12/9—27/9 EM i Palermo.

Honnør på honnør.

me fire herrer til en privat dyst. Jens Petter hadde tidlig på kvelden en tvilsom 4 spar som skulle reddes. Motparten startet med å ta tre ruterstikk, og sparfarven var ikke vennlig innstilt da han kom inn hos seg selv i 4. stikk.

Nord

♠ E x x

N
V 8
S

Syd

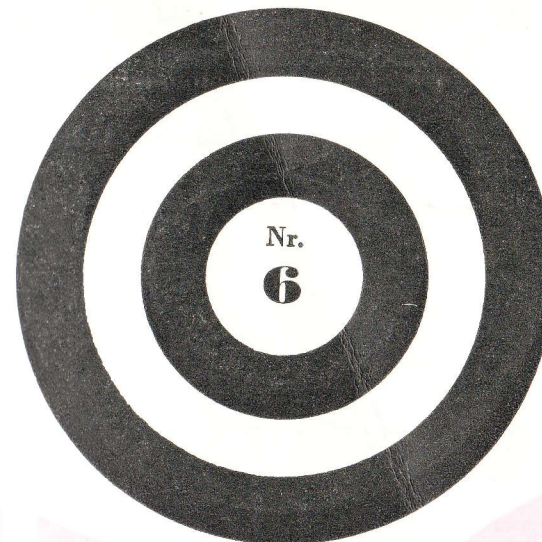
♠ K K n x x

Jens Petter satt Syd og hadde berettiget mistanke om at Vest hadde spardamen. Spar 10 og 9 var også ute på vandring, og han så utviklingen i møte med bange anelser. Plutselig husket han spillet som allerede er referert og de nevnte herrers prinsippfaste innstilling. Han spilte rolig spar Knekt fra Syd, og så til sin glede at den fikk beholde stikket. Så fulgte liten spar til Esset og på Kongen falt Damen hos Vest. Fordelingen var slik:

Vest ♠ D x x Øst ♠ 10 9 x

Pålitelige kilder kan fortelle at nevnte eksperter ikke lenger ser nedlatende på en motspiller som av og til mot all sund fornuft dekker en «honnør med honnør».

Pris kr. 1,75

BRIDGE

Jens Bocck-Nielsen: Landskampene Danmark - Norge.
W. Herseih: Revolusjonerende nyheter på slemfronten.
Arne Hofstad: Fordelingssignalet.
Leif Nielsen: Hvor langt var Norge fra å vinne EM i 1958.?

Leif Nielsen: Norge mot Egypt og Spania i EM.
H. Reidarsen: Bolkesjøcupen.
Egil Rønneberg: Ringside parmeesterskapet.
Alf Tore Svendsen: Parmesterskapet runde for runde.
Knut With: Bridge i Sørlandsperspektiv.
Meldeproven — Problemklubben — A la carte

W. B. H.

„BRIDGE“ A la Carte

A LA CARTE

Det var med bange anelser at vi var vidne til Forbundsstyrets disposisjoner i landskampen mot Danmark. At Ogdal fikk sin fortjente sjanse var i sin skjønneste orden, men var det egentlig rett og riktig mot Norgesmestrene å la dem stille opp med det handicap bare å være 4 mann mot motstandernes 6?

President Halle var selv lagleder, og hans kommentarer i Morgenbladet er meget interessante. «Norge ledet med 21 poeng etter 64 av de 96 spill matchen skulle omfatte. Går det an, tenkte jeg i mitt stille sinn, å tape over 21 poeng på de resterende 32 spill? Det skulle det meget til, så sikkert som det norske laget spilte. Men etter lunsjen snudde danskene matchen totalt, med god norsk hjelp. Ogdal-karene var ikke til å kjenne igjen, om grunnen var tretthet eller nervøsitet tør jeg ikke si.»

Og her er Berlingske Tidendes kommentar:

«Nordmennene spilte i sterk aggressiv stil, men var unektelig ikke særlig ferme i motspillet. Adskillige kontrakter, hvor motparten kunne vært betet, fikk lov til å gå hjem. . . og det kostet dyrt. Den dobbelte seier var velfortjent og kampen ga våre spillere god trening til Europamesterskapet. Det vil dog være forhastet å trekke slutninger av landskampresultatet, den motstand man kommer ut for i Palermo, vil bli av en helt annen karakter med bridge av vesentlig høiere standard.»

Personlig syntes vi at Ogdal klarte seg bra. Ledelsen etter 64 spill lar seg ikke bortforklare hvor skeptisk Halle synes å ha vært i sitt stille sinn. Tenk hva det ville ha betydd —

hva enten sammenbruddet skyldtes tretthet eller nerver — å ha et solid tredje par til å avløse. Morgenposten sier det slik under titelen: Seirene som svant: Hvorfor bare 4? Begge våre lag kjempet godt så lenge kreftene holdt og fikk mangen en anledning til å vise god norsk bridge. At slutten på visen ikke ble så god, må Norsk Bridgeforbund ta sin del av ansvaret for. Det er ikke nettopp hensynsfullt mot våre spillere å la dem møte frem til landskamp uten innbyttere og konkurrere under ulike forhold som forringer chansene for et godt resultat. Vi får håpe at den reaksjonen som vår president etter nederlagene ga tilkjenne overfor Morgenpostens korrespondent i København ikke bare var umiddelbar og flyktig, men en realitet, og at han overfor sine styrekolleger vil kunne vinne gehør for den praksis at man til landskamper og EM-turneringer sender fulltallige lag.»

La oss iallefall være klar over at økonomiske vanskeligheter ikke stilte seg hindrende i veien for fulltallig norsk lag i den åpne klassen. Presidenten slo jo ettertrykkelig fast på forbundstinget at avtalen om nordiske landskamper kun omfattet kampene i den åpne klassen, og at spørsmålet om eventuelle damelandskamper var gjenstand for frie og uforbindtlige forhandlinger i hvert enkelt tilfelle. Det vil i all korthet si, at hvis ikke økonomien ikke tillot å sende fulltallig lag i den offisielle landskamp, så kunne damekampen vært sløyfet. Viunner gjerne damene sin landskamp, men hvis økonomiske hensyn tvinger Forbundet til besparelser, så er slik

Over til side 197.

BRIDGE

Redaktør: William B. Herseth.

Redaksjon: Finn Myhrer, Leif Nielsen og Helge Vinje.

Faste palter: Ranik Halle, Bjørn Larsen og Knut With.

Øvrige faste medarbeidere: Rolf B. Amundsen, Alesund, Asbjørn Baltzersen, Drammen, John Bie, Stavanger, Otto Bolseth, Bergen, Alf Gudbrandsen, Oslo, Randi Herseth, Oslo, Håkon Hoel, Harstad, Arne Hofstad, Trondheim, Bjarne Mathiesen, Alesund, Egil Rønneberg, Oslo, Oddm. Sjursen, Hamar, Kristian Svenning, Narvik og Knut Palmstrøm.

Utgis av Aasm. Engens Forlag A/S, Universitetsgt. 7, Oslo.
Postboks 801. Telefoner: 33 55 19 - 33 44 65 - 33 28 16.

Jens Boeck-Nielsen:

Landskampen Danmark-Norge

DANMARK vant 127-87

Etter at Finland hadde vunnet en solid dobbeltseier i Stockholm over Sverige, møttes Danmark og Norge i København til den første offisielle landskamp. Samtidig var de to land blitt enige om å spille en — uoffisiell — damelandskamp. Begge kamper omfattet 96 spill.

Mens Danmark i begge klasser stilte opp med de lag som skal representere oss i Palermo i september, skal som kjent ingen av de norske som stilte opp denne gang med til Palermo. Lagene var:

DANMARK:

H.E. Christensen—C. Mogensen
Århus

S. A. Christensen—H. Kruse-Hansen
Jø. Elith Schaltz—Lizzie Schaltz,
samtlige fra København.

NORGE:

G. Frøseth—O. E. Schønberg
Johan og Odd Schiefloe,
alle fra Steinkjer.

Dameklassen:

DANMARK

R. Sparre Andersen—V. Petersen
A. Faber—I. Lindegaard
Alle fra København og
E. Grubert—A. Thiesen, Århus.

NORGE

D. Bendixen — I. Rønsdal
Aa. Ramn Johansen — I. J. Isachsen,
alle fra K.N.A. Oslo

Lagkapteiner: Åpen klasse:

Bent Sparre Andersen, Ranik Halle
for begge lag.

Dameklassen: Poul Nielsen, Kolding.

Kampene ble spilt i Studenterforeningens Kongesal hvor formannen for Danmarks Bridgeforbund, revisor Gert Lenk, ønsket velkommen og advarte nordmennene om at vi absolutt ikke betraktet oss som gode venner før landskampen var forbi.

SPILLERNES PRESTASJONER

I den åpne klassen var det årets mesterlag som representerte, uten at man av den grunn kan trekke en for Danmark smigrende sammenligning mellom de to land. Dels har vi nemlig i øyeblikket et sterkt spillende og ytterst kondisjonssterkt landslag på 6 spillere, dels var det bare 4 spillere på det norske laget, som også hadde hatt en lang og anstrengende reise.

De norske herrer imponerte med en serie godt meldte slemmer og med stor meldesikkerhet, men deres motspill lot noe tilbake å ønske ved denne anledning. Det kan bare forundre oss at et norsk landslag som samtidig er Norgesmestre deklarerer at de spiller uten signaler og markeringer. Tenk at man i Helge Vinjes fedreland kan bli norsk mester med et så svakt motspillsapparat!

Etter 8. runde ledet Norge så komfortabelt som 79-58, men så gikk det bratt nedover bakke med runder på 22-0, 10-4, 12-1, og 25-3, slik at det samlede tap ble på 40 EBL poeng — en dyr søndag fra +19 til ÷40.

Vi var på forhånd meget spent på vårt damelags innsats, idet de to kanoner Otti Damm og Rigmor Fraenkel hadde trukket seg i år, og vi hadde stor respekt for det norske damelaget. Da vi samtidig hadde to debutanter på det danske laget, var vi ytterst glade over den lille seier som kan gi laget moralsk ryggstø

til kampene i Palermo. Begge de norske damepar gjorde etter min mening deres skyldighet, og laget presterte etter å ha ligget etter med 23 EBL poeng å arbeide seg opp til en ledelse på 8 poeng etter niende runde. Det viste seg altså ikke å være nok, men begge lag hadde ære av kampen.

Ranik Halle, M. Funding (Ålborg) og Dick Nissén, (Malmø) var turneringskomite, og det tjener hele landskampen til ære at de bare kom i funksjon en eneste gang, nemlig da man diskuterte hvorvidt 2 par, som nettopp hadde møtt hverandre, kunne fortsette ved samme bord i neste runde. Da det ene laget bare besto av 4 spillere, ble tillatelsen gitt. Vår svenske venn Dick Nissén hadde i parentes bemerket tatt av 40 kilo i forhold til sist i Oslo — og hvor det kledte ham: Han var i ungdommens vår.

PA FARTEN

Bridgespillere er «farende svende». Etter landskampen tok fruene Aaslaug Ramn Johansen — Isachsen av sted til Libanon, mens Nissén dro til Amsterdam og Frankfurt.

Jo, man kan nå få se seg om hvis man tilhører eliten.

SPILLETS GANG:

Åpen klasse:

I mange av rundene var det en del interesseløse spill, men så dukket det plutselig opp en fulltreffer som holdt publikum fanget. Apropos publikum, så var det nok sikkert noen av de 52 000 som så Sverige vinne 6-0 i Idrætsparken i fotball over Danmark, som ergret seg over at de ikke hadde foretrukket å overvære bridgelandkampen.

I spill 11 vinner Norge 6 poeng ved å stoppe i 4 spar, hvor Christensen — Mogensen melder 6 og går 1 bet. Med utspill i ruter må enten kløver Konge eller kløver Knekt sitte riktig, men begge satt bak E D 9 7

I spill 12 melder Frøseth — Schønborg lett og naturlig 3 grand, mens Sv. A. Christensen — Kruse - Hansen stopper for utgang. De 2 danske spillere spiller One-over-one og

Landskampene i tall

Åpen klasse				Spill nr.	Damekampen			
Danmark	Norge	Total			Danmark	Norge	Total	
		D	N	D			N	
9	6	9	6	1-8	15	9	15	9
1	17	10	23	9-16	24	7	39	16
16	8	26	31	17-24	8	5	47	21
0	9	26	40	25-32	5	20	52	41
11	4	37	44	33-40	8	11	60	52
0	14	37	58	41-48	8	7	68	59
12	13	49	71	49-56	6	16	74	75
9	8	58	79	57-64	11	7	85	82
22	0	80	79	65-72	0	11	85	93
10	4	90	83	73-80	14	9	99	102
12	1	102	84	81-88	16	8	115	110
25	3	127	87	89-96	11	3	126	113

Syd har:

♠ K 2 ♥ 8 7 2 ♦ E D 10 6 2 ♣ D 3 2

Han passer i åpning og Nord åpner med 1 spar. Syd melder nå 2 ruter og Nord 2 hjerter, som Syd sier pass til! I moderne bridge er det god faktisk at man som hovedregel kan mejde en gang til når man har meldt 2 over 1. *)

I spill 13 vinner Norge en delkontrakt begge veier.

Ingen makt på jorden skal få meg til å gjengi den 6 grand som det danske lag melder og vinner med tilsammen bare 29 honnørpoeng — med hjerterfarven 3-3, med ruter Dame og kløver Konge i saksene og med spar Ess hos motparten! Norge tapte rett ufortjent 7 poeng på spillet.

I spill 19 er Ø-V i sonen. Syd åpner med 1 hjerter, og Vest melder 1 spar. Nord har:

♠ E K 7 2 ♥ Kn 8 2 ♦ Kn 6 5

♣ K Kn 3

Frøseth doblet, men Vest vinner 2 trekk (360p).

*) Undskyld en liten kommentar, men TORONTO er nå god å ha i slike tilfelle. Red.

Nords hånd er altfor jevn til en straffedobling på laft nivå, og Kruse-Hansen som fikk samme åpningsmeldinger ved det andre bordet, sa 2 grand, som forekommer meg å være en god beskrivende melding. Danskene havnet i 4 hjerter, med en bet som resultat, og da det bare kostet 50 poeng, vant Danmark 4 poeng på spillet.

I spill 22 nøier nordmennene seg med en delkontrakt, mens Kruse-Hansen — Christensen kommer i 3 grand, som går i brønn (4 bet). En slik udoblet «brønn» kaller vi i Danmark for en «barnetrompet», men sånt noe (å gå 4 udoblete bet) kjenner man vel ikke i Norge. **)

Den norske lilleslem i spill 32 skal De ha med selv om De er fellesabonnet og kan lese den i «Dansk Bridge», for den inneholder så mange momenter. Det er jo klart at når det gjelder rene dansk-norske oppgjør, så vil det enkelte ganger være nødvendig å fravike vårt van-

**) Å jo da! Men sjargongen med «brønn» og «barnetrompet» har vi ikke. Red.

lige prinsipp om ikke å bringe de samme spill fordi et referat ikke vil bli representativt hvis enkelte storspill bare kom i det ene blad. Vest har gitt. Ø/V i sonen:

♠ E 7 3
♥ K 5 3
♦ E 2
♣ D 10 9 8 2

♠ Kn 10 9
♥ Kn 7 2
♦ K D 7
♣ K Kn 6 3

Uten meldinger fra motparten, havner Johan og Odd Schiefloe i 6 hjerter.

Nord	Syd
1 ♣	1 gr
2 ♣	2 ♥
3 ♥	4 ♥
4 gr	5 ♥
6 ♥	

Fru Schaltz spilte ut ♣ 7. Blinde-mann la ♣ 8. Hva gjør De nå i Jørgen Schaltz sted som Øst?

Ja, De har kanskje allerede luktet lunt. Det gjorde ikke Jørgen Schaltz. Han stakk med Knekten og så var det skjedd. En nærmere analyse burde gi til resultat at Syd har 6 sikre hjerterstikk og 2 Ess. Altså må han ikke få 4 kløverstikk hvorfor Øst bør spille på ♣ E. Singel hos Syd og legge liten på første kløver-spill.

Det gjør nemlig ikke noe om Syd har ♣ Ex da han i så fall alltid vinner spillet ved selv å godspille kløverfarven *)

Kløver 8 er faktisk ikke fristende nok. Spilleren bør lokke med ♣ D i første stikk, og la meg så se den motspiller som da legger en liten! Hele fordelingen var:

*) Ja, her får Vinje vann på møllen, for hans fordelingsutspill ville løst floken. Så god som Schaltz er, forbauser det forøvrig at han ikke så poenget. Red.

♠ E 7 3
♥ K 5 3
♦ E 2
♣ D 10 9 8 2

♠ K 8 6
5 4
♥ 6
♦ Kn 10
6 4
♣ 7 5 4

	N	
V	Ø	
	S	

♠ Kn 10 9
♥ Kn 7 2
♦ K D 7
♣ K Kn 6 3

♠ D 2
♥ E D 10 9 8 4
♦ 9 8 5 3
♣ E

Ved det andre bordet gikk meldingene:

Nord	Syd
1 ♣	1 ♥
1 gr	3 ♥
4 ♥	

Her kom ♦ Kn ut. 5 trekk ble vunnet, og spillet ga Norge 5 poeng.

I spill 33 spiller begge lag 6 kløver. Mens danskene får spillet på Syds hånd med velbehagelig ruterutspill til E D 7 i bakhånd, kommer den på motsatt side ved det andre bordet. Johan Schiefloe får også ruterutspill, prøver Damen, men må avgi stikk for Kongen. Hans Eiler Christensen gjennomfører siden et pent innspill som gir oppspill til hans trumfsaks. Men Schiefloe parerer ved en like elegant krysstrumfing slik at motstanderen med trumf D 10 må følge farve i de to siste stikk uten å få bet. Sv. A. Christensen kunne dog betet kontrakten, men kastet feil i midtspillet.

Men i spill 39 opplever vi et dårlig norsk motspill som koster 6 poeng. Syd gir, alle i sonen.

♠ Kn 8
♥ E D 3
♦ 9 6 2
♣ E K 9 7 4

♠ E K 10
9 2
♥ 10 8 2
♦ 10 7
♣ Kn 6 5

	N	
V	Ø	
	S	

♠ D 7
♥ 7
♦ E K Kn
5 4 3
♣ 10 8 3 2

♠ 6 5 4 3
♥ K Kn 9 6 5 4
♦ D 8
♣ D

Ved begge bord ble kontrakten 4 hjerter. Øst hadde vært inne med en defensiv melding (Frøseth med 1 ruter, Kruse-Hansen med 1 grand. Dette danske par bruker samtlige defensive grandmeldinger som viser de 2 laveste umeldte farver. Alt etter håndens styrke, melder man altså 1, 2, 3, 4, 5, eller 6 grand)

Begge Vestspillere startet med ♠ E og K, og begge Østspillere la ♠ 7 og ♠ D. Men her skildtes deres veier. Sv. A. Christensen skiftet til ruter, og Kruse-Hansen tok sine 2 ruterstikk. Det ga bet. Schönborg fortsatte derimot med ♠ 10 som ble stjålet høyt på bordet. Deretter fulgte liten kløver til Damen, ♠ 6 ble trumfet høyt på bordet, og på ♣ E og ♣ K forsvant Syds 2 ruter-tapere. Så kom ♥ 3. Da Øst la ♥ 7, knep Kruse-Hansen helt korrekt med ♥ 9 — for tenk om Øst hadde hatt samtlige 4 utestående trumf? ? Godt utnyttet og godt spilt!

6. runde gikk til Norge 14-0. Her hadde Danmark bl. a. en for hård slem og en umeldt utgang. Med en ledelse på 19 poeng kunne nordmennene gå trygt til sengs.

Søndagens første runde vant Norge 13-12 og annen runde gikk 9-8 til Danmark. I runde 7 hadde forøvrig nordmennene en fin meldeserie, hvor de kom i den korrekte slem, mens Schaltz'ene nok også kom i slem, men i gal frave. Her er spillet:

De sitter Nord og har:

♠ K D 6 4 ♥ E D 2 ♦ Kn ♣ K D 9 5

De åpner med 1 spar. Makker 2 hjerter. De sier 3 kløver, og makker til 4 spar, og når så makker viser 2 Ess som svar på Blackwood, spør jeg Dem: Hva melder De?

Schaltz sa 6 spar. Den gikk en bet fordi motparten hadde ♣ E og ♠ Kn 10 x x på en hånd. Men han bør vel også melde 6 hjerter, og derved si til makker: Har du 5-kortfarve i hjerter, hva jeg absolutt venter, kan du passe, men skulle du bare ha 4-kortfarve, så legg kontrakten i 6 spar (eventuelt 6 grand).

Frøseth var ikke i tvil om at Schönborg etter meldingen 2 hjerter

hadde 5-kortfarve, for etter svaret 2 hjerter, hoppet han rett i 4 hjerter. Og etter Blackwood var det her ingen tvil om hva kontrakten her skulle hete. 8 poeng til Norge.

Men så var det skjedd. Fra nå av gled det hele for hjemmelaget, og det rusjet sammen for nordmennene. Her ser De en ganske interessant taktikk. Man er i fjerde hånd etter 3 passer og har:

♠ E Kn 7 2 ♥ 8 6 ♦ K D 10 7 3 ♣ 4 2

Frøseth valgte å passe, mens Jørgen Schaltz valgte å åpne med 1 spar. Etter Odd Schiefloes 2 hjerter, svarte Lizzie Schaltz 3 spar som ble passet rundt og akkurat gikk hjem. 3 poeng til Danmark.

I spill 89 lager Lizzie Schaltz et elegant motspill mot 4 hjerter, som får lov til å bli vunnet ved det andre bordet, og endelig dobler Schönborg henne i 4 hjerter i spill 93. Spillet går hjem, mens Schiefloe'ne ved det andre bordet, stanser i 3 trekk.

Som før nevnt hadde nordmennene hårde vilkår å spille under, og leserne skal ikke tro at resultatet får oss til å undervurdere nordmennene for fremtiden. Tvertimot — og seiren både her og i damekampen var en kjær oppmuntring for dansk bridge.

Her må vi av plasshensyn bryte Boeck-Nielsens farverike og gode referat. Vi forsetter i neste nummer med damekampen som Boeck-Nielsen har gitt følgende lovende tittel: «Det skjedde noe i damekampen.»

Helge Vinje:

Det norske fordelingssignalet

Pris kr. 10,-

AASM. ENGENS FORLAG

Revolusjonerende nyheter på slemfronten.

Amerikanerne adopterer store deler av italienernes slemteknikk.

De 5 strake nederlag i de senere VM kamper har omsider fått amerikanerne til å innse at selv om de anser seg for å være like gode spillere som italienerne, så er de langt fra like gode meldere. Derfor har italienernes meldeprinsipper vært gjenstand for inngående analyser både under og etter VM! Goren har lydhør som alltid overfor nye forbedringer — allerede oversatt det ene av de to ledene italienske systemer til engelsk og lansert det under sin beskyttelse. Kaplan har for sikkerhets skyld offentliggjort begge. Det er tydelig at topp-teoretikerne i U. S. A. ikke vil komme i skade for å kopiere Culbertson store misgrep da han motarbeidet poengberegningen 4-3-2-1 til det var for sent å «gjenerobre» markedet.

Her hjemme er Goren det store navnet på teoriens område. Men vi skal nå engang ikke glemme at det var Kaplan som i sin tid tok kampen opp mot Culbertson, og i en rekke strålende artikler i selveste The Bridge World, slo knock out på gamle Culbertson, med 4-3-2-1 beregningen. Sammen med sin makker Freddy Sheinwold, danner Kaplan et av de mest fryktede amerikanske par. Hans lag hører med til de som seedes i de amerikanske toppturneringene, og hans kommentarer etter f.eks. VM kampene er ladet med krutt. Så når Kaplan taler, lytter bridge-Amerika. Og når han nå i siste nummer av The Bridge World lanserer italienernes slemteknikk i passende blanding med amerikanske teorier, er vi et langt stykke på vei mot bedre slemteknikk. Det er ikke så svært lenge siden jeg diskuterte utviklingen av slemmeldingene med Jan Wohlin. «Veien til bedre slemteknikk går over en koordinasjon av spørremeldinger og Cuebids» sa Wohlin. Nå lanserer Kaplan, som i likhet med de fleste amerikanske eksperter — for ikke å si alle — har vært klare motstandere av spørremeldin-

ger, en kombinasjon i den retning Wohlin pekte på, samtidig som han tar til orde for italienernes videreføring av 4-grandkonvensjonene. Det er sikkert ikke for meget å si at disse nye ideene vil bli studert med største interesse, og sette klare spor etter seg i bridgens videre utvikling.

Kaplan starter med å konstatere at alle autoriteter er enige om at slemteknikken blandt de amerikanske toppspillere er avgjørt svak. Det lar seg lett kontrollere i VM matchene. Når amerikanerne før i tiden klarte å vinne disse kampene, så skyldtes det bare at motstandernes slemteknikk var like dårlig. Motstanderne dengang var bl. a. engelskmenn og svensker — med andre ord Acol og EFOS. Men Kaplan tar for seg den siste VM-kampen, og der konstaterer han at den italienske overlegenheten på slemteknikkens område representerer nesten samtlige de 50 EBL poeng som italienerne vant med.

Den samme svakheten i slemmeldingene er like tydelige i de amerikanske toppturneringene, hevder Kaplan. En «hardmeldt» slem, som avhenger ikke bare av styrke, men først og fremst av tilpasning, vil gi 22 av 25 mulige poeng. Og en opplagt slem med 12 klare stikk vil gi noe omkring 17 poeng. Dermed stiller Kaplan sitt spørsmål: Hvorfor er den amerikanske slemteknikken så elendig?

Basis for slemmeldinger er som kjent de lavere, innledende meldingene. Kaplan mener med rette at de vanlige amerikanske systemene er altfor unøyaktige i starten. Utgangssonen er vid, og derfor merker man ikke at systemene starter med meldinger som er altfor lite konkrete, som gir en langt større spennvidde enn de moderne systemene som f. eks. Roth — Stone, Neapolitanerkløveren eller det Romerske systemet. Men selve slemsonen er trang og derfor danner slike moderne sy-

stemer en langt fastere basis for slemmeldinger enn de gamle systemene. Uten å fremheve noe enkelt system, påviser Kaplan denne spesielle forskjell.

Vi har for dårlig verktøy, mener Kaplan. Vi har bare Blackwood og mer eller mindre unøyaktige Cuebids, hvor noen spillere viser første- og andre viser annenkontroll med sine meldinger. Kaplan anser ikke Blackwood for noe presisjonsinstrument, selv om han villig innrømmer at den er god nok for en robberbridge i klubben. Ekspertene melder ikke slem med Blackwood i mere enn 1 av 10 tilfelle. Selv om Kaplan i prinsippet har rett i at diverse slemmer ikke lar seg melde med presisjon etter Blackwood, forekommer det oss etter erfaringene i Norge at han overdriver endel. Men ham om det. Han har evig rett i at lokaliseringen av bestemte honnørkort, fordelingen, trumfstyrke etc. er faktorer av grunnleggende betydning for enhver slem, og at vi mangler de nødvendige hjelpemidler for å bringe alt slikt på det rene. Som motsetning til dette, tar han italienerne.: De har

- 1) En 4-grandmelding som garanterer visse verdier, samtidig som den spør makker om hans styrke og kontroller.
- 2) Både Cuebids (kontrollmeldinger) og spørremeldinger til disposisjon.
- 3) Meldinger som undersøker trumf tilpasning og trumfstyrke både i relasjon til lille og storeslem.
- 4) Blackwood og Gerber i spesielle tilfelle.

Kaplan mener at italienerne er kommet så meget lenger i sin slemteknikk at han sammenligner amerikanernes metoder med en golfspiller som går hele runden igjennom med en enkelt kølle, mens hans motstandere har fullt sett køller. Sheinwold og jeg, skriver Kaplan, var like inderlig tilfreds over vår tidligere slemteknikk som ethvert annet amerikansk par, men vi har lært av italienerne; Vi har adoptert adskillig fra italienerne og bygget opp et system i slemteknikken — et system

som vi er sikker på vil gi oss de opplysninger vi trenger.

Og dermed lanserer Kaplan sine og Sheinwolds nye ideer:

- 1) Italiensk 4 grand med helt nye svar.
- 2) Men med bibehold av Blackwood i visse posisjoner.
- 3) Og med den kvantitative 4 grand som amerikanerne alltid har vært så begeistret for.
- 4) Spørremeldinger med helt nye italienske svar.
- 5) Kontrollmeldinger (Cuebids).

Ja, det var jo mye på en gang, men samtlige varianter er klart justert med nøyaktig fastlagt innledende prinsipper, så turneringsspillere vil ikke ha større vanskeligheter med å sette seg inn i stoffet. Særlig for spørremeldingenes vedkommende skulle det ikke være noen spesielle vansker, for italienerne er nemlig nå kommet frem til samme prinsipper som Knut Palmstrøm lanserte under krigen — prinsipper som dengang dessverre ble lyst i bann av vårt daværende forbundstyre. Men ingen var hårdere i sin kritikk over denne avgjørelse enn vår nåværende president, så nå er det vel liten grunn til å tro at det lenge vil være mulig for f. eks. svenske bridgejournallister å skrive at i Norge er alt tillatt — unntatt verdensmestrenes system. Og at verdensmestrene fra Italia virkelig har en fremragende slemteknikk, viser dette eksemplet:

Åpneren:	Svarhånden:
♠ E K Kn x x	♠ D 10 x x
♥ K D Kn x	♥ E
♦ K D x	♦ Kn 10 x x x
♣ K	♣ E x x

Prøv om De kan klare å melde 6 grand? Det er nemlig den bombesikre kontrakten. Hvorfor ikke spille 6 spar? sier De kanskje. Av den enkle grunn at en rutersits 4-1 lett kan forekomme, og da er det bet i 6 spar. Men italienerne kommer i 6 grand uten ringeste vanskelighet, fordi de — i sine svar på 4 grand — sonderer mellom de forskjellige esskombinasjoner hos svarhånden. I neste nummer kommer vi tilbake med utførlig redegjørelse av de nye slemkonvensjonene.

Parmesterskapet

Runde for Runde

Jensen—Reidarsen, Skien tok en flyvende start med 111 poeng av 124 mulige og ledet dermed foran Andersen—Pedersen, Bergen som hadde 108 poeng. Men allerede i annen runde var Høy—Strøm, Stavanger i teten etter rundeseier også på 111 poeng. De holdt ledelsen frem til 5. runde til tross for at Christiansen—Halle hadde storrunder på 109 og 107 poeng. Etter 5. runde var stillingen blant de beste:

1. Høy—Strøm, Stavanger	423
2. Christiansen—Halle, Oslo	406
3. Carlsen—Syvertsen, Oslo	387
4. Teksum—Teksum, Trandum	386
5. Nilsen—Nilsen, Leikanger	383

Christiansen—Halle fortsatte fremgangen og overtok ledelsen etter 6. runde, men måtte allerede i neste runde kapitulere for Allgot—Allgot som (bortsett fra en serie på 18 poeng) hadde scoret ca. 100 poeng i gjennomsnitt i de siste 4 rundene. Etter 9. runde var Iver Andresen og W. B. Herseth fremme og ledet, men så kom Høy—Strøm med 121 p. (!) og Myhr—Larsen, Trondheim 102 p. og dermed var stillingen blant de beste etter 10 runder:

1. Høy—Strøm, Stavanger	781
2. Myhr—Larsen, Trondheim	773
3. Allgot—Allgot, Oslo	767
4. Iver Andresen—W. B. Herseth, Oslo	764
5. Christiansen—Halle, Oslo	760

Høy—Strøm beholdt ledelsen i 11. runde, men i 12. gikk Myhr—Larsen opp i teten og holdt ledelsen med en serie jevne gode runder til tross for at Fraas—Fraas, Høybråten med suveren score på bl. a. 116 poeng gikk opp på annenplass. Myhr—Larsen holdt ledelsen og etter 15. runde er stillingen:

1. Myhr—Larsen, Trondheim	1133
2. Høy—Strøm, Stavanger	1104
3. Jermann—Finn Nielsen, Oslo	1102
4. Corneliussen—Bothner, Harstad	1095
5. Magnussen—Schröder-Nielsen, Oslo	1087

Som en ser var det her nye navn i teten. Harstadparet hadde en runde på 107 poeng som dro godt, mens Jermann—Nielsen hadde solide og gode runder med bl. a. 2 storrunder på 114 poeng.

Vi blir nå vitne til hard kniving mellom lederparene. Høy—Strøm leder etter 16. runde, Myhr—Larsen overtar imidlertid etter 17. runde, men etter 18. runde er det atter Høy—Strøm som leder. Nå kommer Jermann—Nielsen for fullt med 102 poeng og overtar ledelsen, men mister den straks til Magnussen—Schröder-Nielsen som i de siste 3 runder har et gjennomsnitt på nesten 96 poeng pr. runde. Da samtidig Larsson—Opøyen, Svorkmo slo Høy—Strøm 119—5 (!) Og Magnussen—Schröder fortsatte fremmarsjen med gode 90-runder var stillingen etter første dag (22. runde) følgende:

1. Magnussen—Schröder-Nielsen, Oslo	1679
2. Christiansen—Halle, Oslo	1590
3. Storm Herseth—Kristiansen, Oslo	1579
4. Jermann—F. Nielsen, Oslo	1553
5. Teksum—Teksum, Trandum	1542
6. Carlsen—Syvertsen, Oslo	1531
7. Fraas—Fraas, Høybråten	1527
8. Høy—Strøm, Stavanger	1521
9. Myhr—Larsen, Trondheim	1512
10. Erlandsen—Lehn, Sortland	1502

Magnussen—Schröder-Nielsen holder nå ledelsen til 29. runde, men før vi kommer så langt, er det skjedd interessante ting. Martinsen og frue, Mehavn starter flott med 105 poeng mens Drangsholdt—Fredriksen, Kr.-sand S spurter voldsomt med runder på 103, 107 og 110 poeng.

Samtidig spilte Høy—Strøm seg merkbart opp og etter 30 runder ser det slik ut:

1. Magnussen—Schröder-Nielsen, Oslo	2218
2. Teksum—Teksum, Trandum	2186
3. Johansen—Larsson, Oslo	2155
4. Høy—Strøm, Stavanger	2127
5. Myhr—Larsen, Trondheim	2072

En ser at Gunnar Johansen—Odd Larsson har gått veldig opp. De hadde 5 av dagens 8 runder over 90 p. og sikret seg bl. a. 111 poeng mot Allgot—Allgot og 92 mot Myhr—Larsen.

Magnussen—Schröder-Nielsen fortsatte å lede frem til 33. runde, men her var ulykken ute for dem og mot Eide—Skaug ble det bare 7 fattige poeng. Da samtidig Høy—Strøm sikret seg godt over 100 i gjennomsnitt på de tre siste rundene tok de fortjent over ledelsen, som de holdt lenge fremover. Imidlertid har Skiensparet Jensen—Reidarsen gått elegant opp. Til tross for en katastroferunde på bare 13 poeng mot det gode Vadsøpar Karila—Wulff hadde de en rekke flotte runderesultater med bl. a. seier på 106—18 over Christiansen—Halle. Etter 35 runder er stillingen:

1. Høy—Strøm, Stavanger	2580
2. Magnussen—Schröder-Nielsen, Oslo	2462
3. Jensen—Reidarsen, Skien	2460
4. Carlsen—Syvertsen, Oslo	2404
5. Teksum—Teksum, Trandum	2401

Høy—Strøm holdt godt unna for konkurrentene og hadde en ubrutt ledelse. Da spillet sluttet fredag middag etter 39 runder var stillingen:

1. Høy—Strøm, Stavanger	2843
2. Teksum—Teksum, Trandum	2720
3—4. Magnussen—Schröder-Nielsen Oslo	2694
3—4. Johansen—Larsson, Oslo	2694
5. Jensen—Reidarsen, Skien	2649
6. Farstad—Furulund, Stange	2643
7. Storm Herseth—Kristiansen, Oslo	2630
8. Fraas—Fraas, Høybråten	2629
9. Eriksen—Ruud-Hansen, Grønli	2612
10. Malvik—Schjetne, Mo	2608

Magnussen—Schröder-Nielsen startet med en knusende seier over Høy—Strøms beseirede Larsson—Opøyen, Svorkmo som bare fikk 2 poeng! Samtidig var Jensen—Reidarsen i

storform og startet med et gjennomsnitt på 104 poeng i de tre første runder. Bl. a. slo de Johansen—Larsson med 107—17, hvilket var dette pars dårligste runde. Høy—Strøm startet derimot meget beskjedent med bare 18 poeng mot Iversen—Olson, Sunndalsøra som altså scoret hele 106 poeng og da neste runde bare ga dem 35 poeng mot Kvam—Kvam, Søberg, var det bare deres store ledelse som gjorde at de ikke ble passert på lederplassen. Etter 45 runder var stillingen:

1. Høy—Strøm, Stavanger	3221
2. Magnussen—Schröder-Nielsen, Oslo	3180
3. Jensen—Reidarsen, Skien	3165
4. Teksum—Teksum, Trandum	3128
5. Eriksen—Ruud-Hansen, Grønli	3086

Paret Teksum—Teksum, Trandum, som hele tiden hadde ligget glimrende plasert og hele 2 ganger lå på annenplass etter solide og gode runder, fikk nå noen runder under midtveis og da Magnussen—Schröder-Nielsen slo dem 113—11 gled de ut av ledergruppen. Høy—Strøm holdt ledelsen helt til 49. runde. Her stormet imidlertid Jensen—Reidarsen uimotståelig frem med 2 runder på 100 og 122 poeng (av 124 mulige!) Samtidig scorer Johansen—Larsson stort og etter 50 runder er stillingen i teten:

1. Jensen—Reidarsen, Skien	3591
2. Johansen—Larsson, Oslo	3562
3. Høy—Strøm, Stavanger	3525
4—5. Magnussen—Schröder-Nielsen, Oslo	3485
4—5. Eriksen—Ruud-Hansen, Grønli	3485

Jensen—Reidarsen holder stillingen frem til 55. runde da Johansen—Larsson såvidt kom foran med 3 poeng. 56. runde var meget god for lederparet, mens Jensen—Reidarsen hadde en bra runde over middels, og dermed var stillingen ved fredagens slutt:

1. Johansen—Larsson, Oslo	4001
2. Jensen—Reidarsen, Skien	3985
3. Høy—Strøm, Stavanger	3976
4. Magnussen—Schröder-Nielsen, Oslo	3929
5. Sørensen—Teien, Oslo	3923

Da det nå var 90 poeng til nr. 6 og 150 poeng til nr. 7 var kampen om mesterskapet konsentrert til dis-

se 5 par. Sørensen—Teiens score var ettermiddagens høyeste med hele 30 prosent over middels!

Men Høie—Strøm var ikke tilsinns å gi seg. Med 97 poeng i 57. runde (lørdagens første runde) gikk de opp på lederplassen igjen, men da Drangsholdt—Fredriksen i neste runde slo dem med 93—31 var det atter Johansen—Larsson som ledet. De holdt stillingen frem til 60. runde:

1. Johansen—Larsson, Oslo	4291
2. Jensen—Reidarsen, Skien	4267
3. Høie—Strøm, Stavanger	4265
4. Sørensen—Teien, Oslo	4167
5. Magnussen—Schröder-Nielsen, Oslo	4157

Med bare 5 runder igjen er det klart at kampen om mesterskapet nå bare står mellom de 3 beste parene.

I 61. og 62. runde scoret Høie—Strøm 90 og 101 poeng, mens Johansen—Larsson fikk 34 og 93 poeng. Jensen—Reidarsen 39 og 66 og dermed ledet Høie—Strøm med 4456 over Johansen—Larsen 4418 og Jensen—Reidarsen 4372. Med bare 3 runder igjen var det bare de to beste som knivet om seiren. I 64. runde går det dårlig for begge lag. Høie—Strøm får 51 poeng og Johansen—Larsson 40 poeng. Det er dog 11 viktige poeng i tillegg for Høie—Strøm! 64. runde går til Johansen—Larsson, 96 mot Høie—Strøms 90. og siste runde er helt jevn med 44 poeng til begge par. Den som i virkeligheten har en knallende «langspurt» er Magnussen—Schröder-Nielsen som scoret 97 i gjennomsnitt på de 3 siste rundene og dermed passerte Jensen—Reidarsen i aller siste runde. Sluttresultatet ble:

1. Høie—Strøm, Stavanger	4641
2. Johansen—Larsson, Oslo	4598
3. Magnussen—Schröder-Nielsen, Oslo	4575
4. Jensen—Reidarsen, Sien	4568
5. Sørensen—Teien, Oslo	4551
6. Drangsholdt—Fredriksen, Kristians.	4282
7. Hage—Jacobsen, Stokmarknes	4379
8. Fraas—Fraas, Høybråten	4428
9. Målø—Vegsund, Ålesund	4302
10. Storm Herseth—Kristiansen, Oslo	4295
11. Aastorp—Sand, Jessheim	4291
12. Teksum—Teksum, Trandum	4284
14. Bergflødt—Vigdal, Vikersund	4269

13. Myhr—Larsen, Trondheim	4272
16. Christiansen—Halle, Oslo	4245
17. Carlsen—Syversen, Oslo	4224
15. Berge—Brøto, Gol	4262
18. Allgot—Allgot, Oslo	4216
19. Eriksen—Ruud-Hansen, Grønli	4208
20. Eide—Skaug, Oslo	4203
21. Andersen—Pedersen, Bergen	4202
22. Jerman—F. Nilsen, Oslo	4159
23. Antonsen—Sundby, Rognan	4152
24. Farstad—Furulund, Stange	4128
25. Malvik—Schjetne, Mo	4119
26. Haugjord—Leinan, Alta	4115
27. Kristiansen—Moen, Sarpsborg	4096
28. Nilsen—Nilsen, Leikanger	4090
29. Andresen—W. B. Herseth, Oslo	4082
30. Mathisen—Moe, Lillehammer	4068
31. Hofstad—Jensen, Trondheim	4061
32. Gjørtz—Peterson, Ålesund	4043
33. Stigum—Tangen, Ogdal	4040
34. Larson—Opøyen, Svorkmo	4032
35. Sigrid Sunde—Haddeland, Mandal	3990
36. Hammer—Jynge, Nauma	3985
37. Kvam—Kvam, Sjøberg	3951
38. Iversen—Olsen, Sundalsøra	3949
39. Bøe—Amundsen, Sandefjord	3944
40. Skretting—Jotun, Stavanger	3941
41. Bergstrøm—Røine, Drammen	3938
42. Hellebø—Larsen, Bergen	3927
43. Kristiansen—Svegården, Lillehammer	3893
44. Klepper—Nordbs, Follo	3887
45. Corneliusen—Bothner, Harstad	3861
46. Kjos—Staxrud, Brandbu	3847
47. Strand—Svenkerud, Elverum	3830
48. Karliha—Wulff, Vadsø	3819
49. Johansen—Larsen, Tromsdalen	3806
49. Berg—Marthinussen, Odda	3806
49. Bakken—Dørumsgaard, Oslo	3806
52. Bratteli—Fosse, Stavanger	3797
53. Forr—Foyen Gulliksen, Sør-Fron	3793
54. Glosli—Tøndel, Otta	3785
55. Mørland—Sætra, Grimstad	3775
56. Rivelsrud—Rølien, Levanger	3741
57. Andreassen—Sjursen, Bergen	3716
58. Johannessen—Pedersen, Hamar	3709
59. Rosenberg—Strand, Hamar	3702
60. Bruvoll—Borgundsvåg, Måløy	3680
61. Pettersen—Larsen, Holmestrand	3666
62. Marthinussen m/ frue, Mehamn	3517
62. Nyland—Sendstad, Kapp	3517
64. Broangen—Ukkelsrud, Kongsberg	3468
65. Torbjørnsen—Mønich, Tromøya	3374

Egil Rønneberg:

Ringside parmesterskapet

Før jeg går over til spillene i parmesterskapet, vil jeg gjerne gi vinnerne Høie—Strøm en hjertelig gratulasjon. Seiren i år var meget vel fortjent. Høie—Strøm har nemlig følgende imponerende plasseringer i de senere års parfinaler:

1956: Nr. 3
1957: Nr. 19
1958: Nr. 2
1959: Nr. 1

Dette er en serie topp-plasseringer som neppe noe annet par har maken til.

Jeg tar spillene i den rekkefølge jeg så dem:

Spill nr. 3

♠ Kn 5
♥ —
♦ E K Kn
♣ K Kn 10
9 8 7 5 2

♠ 10 8 6 3
♥ E
♦ 10 9 7
3 2
♣ D 6 4

N
V Ø
S

♠ E K D 9
7 2
♥ K Kn 7
6 3
♦ D
♣ E

♠ 4
♥ D 10 9 8
5 4 2
♦ 8 6 5 4
♣ 3

Her hadde det gode Ålesundsparet Maalo—Vegsund virkelig hellet med seg. De meldte: (Vienna)

Syd	Vest	Nord	Øst
1 gr	pass	4 gr	pass
5 ♥	pass	5 gr	pass
6 ♥	pass	6 gr	pass
7 ♠	døhl	pass	rundt

Med singel hjerteplass og 4 trumf skal en ikke fortenke Vest i å doble. Med hjerteplass ut — storeslemmen opplagt. Men å finne Nord renens i hjerteplass var jo nesten vel mye.

Det neste spillet jeg noterte meg var også en storeslem. Spill nr. 30

♠ 7 6
♥ 9 8 2
♦ E Kn 10
7 3
♣ K 7 3

N
V Ø
S

♠ 9 4 3 2
♥ 10
♦ K 9 6
♣ Kn 9 8
4 2

♠ Kn 5
♥ 7 5 4
♦ D 8 5 4 2
♣ D 10 6

Her ble det mye Wild West. Noen kom i spar og andre i hjerteplass. Noen ble doblet, og andre ikke. Hvor Einar Sørensen satt Nord gikk meldingene:

Vest	Øst
2 ♣	3 ♣
3 ♣?	3 ♠
4 gr	5 ♣
5 gr	6 ♦
7 ♠	

og Sørensen var smart nok til å la være å doble, trass i både ruter Ess og kløver Konge. Slemmen var godt meldt. 2 kløver var Halles — 3 kløver var søkemelding. Og da Øst viste 4-kortfarve i spar og benektet 4-kortfarve i hjerteplass, var Iver Andresen som Vest sikker på sin storeslem. *)

I spill 32 var Schröder-Nielsen på de store høyder!

*) Det hører med til historien at 7 trekk i hjerteplass også ble vunnet — takket være utspill av ruter Ess. Det ble stjålet, trumfen tatt ut — og så ga spar 9 inntak til den godspilte ruterkongen, så kløvertaperen kunne forsvinne.

♠ ED Kn
10
♥ D 4 3
♦ —
♣ EK D
10 9 2

♠ K 3
♥ Kn 8 7 5
♦ ED Kn
7 5
♣ 3

N	
V	Ø
S	

♠ 9 8 7 4
♥ E 9 6 2
♦ 10 4
♣ 8 6 4

♠ 6 5 2
♥ K 10
♦ 9 8 6 3 2
♣ Kn 7 5

Først i meldingene: Vest åpnet med 1 ruter, Magnussen i Nord doblet, Øst passet og Schröder? Ja, hva ville De selv ha meldt?? Schröder sa 1 spar, Vest 2 ruter og Magnussen hoppet rett i 4 spar.

♦ Ess kom ut. Den som tok situasjonen roligst var Schröder, for han har jo vært ute i hård vær før, den karen. Han stjal med ♠ 10 og gikk hjem på ♣ Kn. Spar til Damen, og da Øst la ♠ 4 toppet Schröder ♠ Ess — og Kongen stupte. Vel begynt, men sparen var jo markert 4-2, så enda var det langt frem, for Øst er jo lengst i trumf. Schröder fortsatte med ♣ Ess og Konge, og mere kløver som Øst stjal. Øst skiftet til ruter for å korte Nord i spar, og Schröder fortsatte like elegant med kløver til ny stjeling hos Øst. Nå er stillingen:

♠ —
♥ D 4 3
♦ —
♣ 9

♠ —
♥ Kn 8 7
♦ K
♣ —

N	
V	Ø
S	

♠ —
♥ E 9 6 2
♦ —
♣ —

♠ 6
♥ K 10
♦ 9
♣ —

Øst har jo bare hjerter igjen, og fortsatte med Esset. Schröder lempet Kongen, og med 2 stikk hos Nord

samt trumf 6 på egen hånd, vant han kontrakten.

Et typisk Schröder-spill med suveren utnyttelse av de foreliggende sjanser.

Men har De sett betvarianten?

Hvis Øst etter første stjeling gir spar tilbake, har han første kontroll i hjerter, og fremdeles 1 ruter til å spille makker inn på.

Spill nr. 50 noterte jeg meg for kuriositetens skyld. De bør først melde og se hva De havner i før De leser videre.
Spill nr. 32

♠ Kn 8
♥ K 10 9
♦ 6 2
♦ EK 8
♣ Kn 9 6

♠ 4 3
♥ Kn 8 5 3
♦ Kn 7 6 4
♣ 7 4 2

N	
V	Ø
S	

♠ K 6 2
♥ 4
♦ D 10 5 2
♣ ED 10
8 3

♠ ED 10 9
7 5
♥ ED 7
♦ 9 3
♣ K 5

Toppen fikk 5 par som meldte 6 ♠ eller ♥ og fikk 13 stikk. De tok alle sammen sparfinessen, og det gikk som en ser, godt. Det var bare 2 par til som meldte slem, begge i hjerter. Den ene fikk kløver ut, og fikk derfor bare 12 stikk, mens den andre gikk 1 bet og fikk «bånn». En stanset i 5 hjerter som akkurat ble vunnet, og 20 par meldte utgang i grand, spar eller hjerter med 10-13 stikk som resultat. Verst var det at hele tre par ikke kom i utgang, og det var liten trøst at de alle sammen tok 12 stikk. Men «bånn» ble det allikevel ikke.

Spill nr. 10

Høie — Strøm var ikke skvetne av seg. De startet så pent og forsiktig:

Syd	Nord
1 ♦	2 ♣
2 ♥	2 ♠
2 gr	

Fra venstre: Odd Larsson, Gunnar Johansen, Erik Høye, Louis Strøm, Jens Magnussen, Andreas Schröder-Nielsen, H. Reidarsen og Jensen.

♠ K Kn
♥ 9 4
♦ —
♦ 6
♣ K Kn 8
7 6 4 3 2

♠ E 7
♥ Kn 8 7
5 2
♦ Kn 5 4
♣ D 10 9

N	
V	Ø
S	

♠ D 10 6 2
♥ E 10 6 4
♦ E 8 3 2
♣ 5

♠ 8 5 3
♥ KD 9 3
♦ KD 10
9 7
♣ E

Men hva tror De nå Nord meldte? 6 kløver kom det kontant fra Strøm. ♣ 5 kom ut, og Strøm fortalte etterpå at han så snart utspillet lå på bordet, men før blindemann kom på bordet, allerede «så» slemmen hjemme. Men fullt så enkelt var det ikke. Han kom inn på ♣ Ess, og da han så at han ikke hadde noen annen sjanse enn spar, trakk han liten spar fra bordet. Vest gikk øyeblikkelig opp med Esset, og fortsatte med ♠ 7 Finessen må holde hvis spillet skal kunne vinnes. Derfor var det ikke noen vei utenom sparfinesse, og Øst kom inn på ♠ Dame. Spar tilbake til stjeling, og hjerter i retur. Strøm tok påny sin sjanse, og kastet ♦ 6 i et desperat håp om at Vest skulle ha ♥ Ess. Ny spar til stjeling, og resultat 4 bet.

Satsset lederparet på slem, var

Jensen — Reidarsen meldeserie ikke mindre interessant:

Syd	Nord
1 ♦	♣
2 ♦	2 ♠
pass	

Uten tilpasning, intet stort spill! Forsiktig og fremforalt klokt parstil! Som kortene sitter er det jo et langt lettere og teknisk bedre spill i kløver. Men sjansen til å finne spar-tilpasning hos makker, er så stor at meldingene er naturlige.

Spillføringen var elegant:

♥ Ess kom ut, og værsgod: Det er servert. Hvorledes vil De spille?

Reidarsen lot ganske rolig ♥ Ess beholde stikk idet han kaster ♦ 6 fra egen hånd. Han så straks at her gjaldt det å godspille bordet, og den rutertaperen hadde han i alle fulle fall allikevel.

Kløverskift brakte bordet inn, og nå kom liten spar til nieren som ble tatt med tieren hos Øst. Øst fortsatte med ♦ Ess, og hva gjør De nå?

Reidarsen kastet en kløver!! Bordet skal godspilles, og han vokter seg vel for å bli for kort i trumf. Øst, som jo er renens i kløver, fortsetter med hjerter til Damen på bordet. Ny spar tvinger Vest inn på Esset, og nå står spillet uansett retur. Hjerter kommer tilbake, bordet får Kongen, og spiller ruter fra topp. Reidarsen legger stadig kløver fra egen hånd, mens Øst må følge farven.

Over til side 202

Tvitt FORUM

Knut Sem.

Hr. redaktør!

For litt siden leste jeg en artikkel i «Norsk Bridgemagasin» nr. 8 1951. Artikkelens overskrift var «Karneval i Venedig». De var redaktør av N.B.M. den gang, men den nevnte artikkel var oversatt fra svensk. Italienerne vant som kjent Europamesterskapet for første gang det året, men deres meldesystem og spillestil vakte oppsikt i hele bridgeverdenen. Det ble referert en serie spill med «uforståelige» meldinger og «synsk» spilleføring, og «Karneval i Venedig» behandlet endel slike spill. Kritikken av meldinger og spill var stort sett berettiget, synes jeg, men det er besynderlig at ingen (så vidt jeg vet) har påpekt et par grove feilanalyser av artikkelforfatteren. Jeg siterer det spillet det gjelder:

«Anton Svensson Forquet viste en fenomenal intuisjon også når det gjaldt motspill:

♠ E 3
♥ E D 8
♦ K 10 9 3
♣ D Kn 5 3

♠ Kn 8 2
♥ Kn 10 6 5
♦ D 8 7
♣ K 9 2

N
V
Ø
S

Nord åpnet meldingene med ruter, Øst meldte 1 spar og Syd 1 grand, som Nord høynet til 2 og Syd til 3.

Vest spilte ut ♠ 2, Nord la lavt, Øst ♠ Dame og Syd stakk med ♠ Konge for å fortsette med liten kløver. Alle bedre spillere som jeg har vist kortene har nå satt i kløverkonge for å spare makkers eventuelle inntak. Det gjorde imidlertid ikke Forquet, som la liten og det viste seg å være aldeles utmerket, for makker hadde klø-

veresset singel.

På liten spar fra makker gjorde Forquet «coup Anton Svensson» nr. 2, dvs. han blokkerte bevisst makkers spar ved å legge sekseren og ikke knekten. Dette var også uhyre vellykket da Syd hadde spar 10. (At Syd likevel klarte sin 3 grand er et helt annet kapittel).

Anton Svensson er jo en kjent seriefigur innen svensk bridge. Men sammenlikningen med den senere verdensmester Forquet er temmelig frekk, all den stund Forquet sikkert har prestert dette motspill ut fra logisk tenking.

Det første som forekommer ekspertene «synsk», er at han legger lavt i første kløverspill. Men det er jo helt logisk: Bordet har spar Ess singel igjen, og da Forquet selv har to, må han alltid få spilt makker inn i spar når han selv kommer inn i kløver, forutsatt at makker har kløver Ess og spar 10. Ved å legge lavt i første kløverspill, garderer han seg altså mot den aktuelle sits i fargen.

Men hvorfor forfølger han ikke resonnementet og avblokkerer sparen, vil vel de fleste spørre. Også dette spill har imidlertid sin årsak: Når Øst, som forøvrig også den gang var Siniscalco, stikker sparutspillet med damen, kan han ikke ha 10-eren! Øst ser at makkers utspill enten er fra en trekortfarge eller en firekortfarge, og Syd må etter meldingene ha hold, i alle fall noe bortimot hold i fargen. Med to kort må et av dem være Esset, og Syd kan aldri få mer enn to stikk selv om Øst med Dame, 10 legger 10-eren. Har Syd tre kort i spar, er det enten Ess, Knekt, x, Exx eller Knekt xx, og 10-eren gjør i alle tilfelle den samme nytte som Damen gjør. Når Syd følger med en lite spar i annet sparspill, vet derfor Forquet at han har 10-eren igjen, og derfor «avblokkerer» han ikke!

Dette motspill må betraktes som meget godt, men en fantomprestasjon er det langt fra. Den gode Forquet er jo nå anerkjent som en av verdens aller beste spillere enda så ung han er, men allerede den gang må han ha vært bedre enn de

Leif Nielsen:

Hvor langt var Norge FRA Å VINNE

Europamesterskapet 1958!

En dåre kan spørre osv. — selvfølgelig var det langt dit, konstaterer man raskt; det er da forresten enkelt å svare på: Italia (og England) hadde 30 poeng og Norge 19, for å vinne måtte Norge altså helst hatt 12 poeng til. Vi måtte f. eks. ha vunnet de 5 kampene vi spilte uavgjort (+ 5 poeng) og av de tapte måtte vi vinne 3 og spille én uavgjort. Det lyder kanskje fantastisk å tenke seg at noe slikt skulle ha hendt. De fleste «forståsegpå'ere» har da også både skriftlig og muntlig konstatert at resultatet ble «omtrent som ventet», «man kan være fornøyd» (eller vel så det), de aller mest «kyndige», som kanskje så opptil 10 prosent av de norske spillere, uttalte seg endog detaljert om de forskjellige spillernes innsats.

Imidlertid kunne det vel være morsomt med et lite tankeeksperiment; vi kunne f. eks. undersøke hvor mange av de 560 spill måtte ha gått annerledes for å oppnå det ovennevnte fantastiske resultat. «Kanskje 50—100 spill!» ville vel mange si uten å tenke nøyer over det; faktisk er imidlertid at det ikke behøves et annet resultat i mer enn 11! spill for at vi skulle kunne smykke oss med den gloriøse tittel «Europamester 1958». (Hva skulle de «sakkyndige» som fremdeles ikke har sett flere spill, da ha sagt?).

Beviset er enkelt: Den uavgjorte kamp mot Holland kunne vært vunnet uten uheldige straffepoeng, men tross disse ville et lite delkontraktspill i vår favør være nok (+ 1

poeng). Den neste kamp (mot Island) kunne gitt oss en sikker seier ved f. eks. en momp som de norske meldte og gikk bet i, 3 av farvene satt meget usympatisk fordelt, og allikevel kunne kontrakten vinnes ved omhyggelig spill (+ 2 poeng). Av tidligere numre av «Bridge» kan enhver overbevise seg om at ett spill i hver av kampene mot Island og Finland kunne gitt oss seier mot begge, + 3 poeng, nå har vi + 5 poeng på 4 spill. Mot Egypt manglet vi et 7 poengs spill (se senere), og mot Danmark ett! stikk: 7 poeng på 6 spill. Mot Italia manglet vi ett spill på uavgjort kamp, jeg kan f. eks. nevne et spill, hvor de norske nærmest ved en misforståelse kom i momp — nå har vi 8 poeng mer på 7 spill. Mot Spania tapte vi med 16 poeng, men vi kan få 26 poeng mer på 2 spill hvis bare Øst og Vest bytter kort, idet Spania meldte 2 momper som de norske ikke meldte, sjansen for å få disse var ca. 40 og 45 prosent — nå er det 10 poeng mer på 9 spill. Noe lignende — ikke fullt så dyrt — hendte mot Belgia, som vant med 13 poeng. Alt i alt 12 poeng mer på 11 spill.

Dette er da et morsomt og enkelt regnestykke som forhåpentlig ikke forteller mer enn at jeg har en livlig fantasi.

Engelskmennene forteller stadig om ett spill (av flere) som kunne gjort dem til mestre, hvorfor skal ikke vi kunne få lov å snakke litt om våre 11?

A la carte.

...ert damene de første til å være enige i at hensynet til best sportslig innsats i den åpne klassen må telle mest. Og vi slutter oss helt til Morgenpostens ønske om at presidenten «overfor sine styrekolleger vil kunne finne gehør» for fulltallig lag ved offisielle arrangementer.

Fritt forum.

fleste.

Til slutt vil jeg få uttrykke min begeistring for Deres nye blad «Bridge», som tegner til å bli en stor suksess, og ønske dem lykke til med arbeidet som redaktør.

FORDELINGSSIGNALET

Helge Vinjes bok «Fordelingssignalet» er sannsynligvis den største tekniske nyskapning i norsk bridge på mange år. Den virker gjennomarbeidet og grundig og tjener forfatteren til ære. Det er heller ikke tvil om at signalene i mange tilfelle betyr en avgjort fordel for forsvaret og letter motspillet i situasjoner hvor man før var henvist til ren gjetting.

Ikke desto mindre er min begeistring noe betinget. Jeg savner de «gamle gode» styrkekast i endel situasjoner. Det hender faktisk ikke så rent sjelden at et normalt styrkekast ville avklart vanskelighetene, mens fordelingssignalet har liten eller ingen verdi. Dette betyr ikke at fordelingssignalet ikke har sin berettigelse, men i enkelte situasjoner bør det etter min oppfatning droppes til fordel for styrkekast. Først og fremst er dette tilfelle ved påkast etter sekvensutspill, særlig mot farvekontrakt.

Dermed har jeg pratet meg i posisjon til dette eksemplet, som er hentet fra en klubturnering i Forcingklubben, i Trondheim.

- ♠ 9 7 4
- ♥ K x x
- ♦ E x
- ♣ E D x x x

- ♠ E K 10 8
- ♥ x x x
- ♦ K n x x
- ♣ x x x

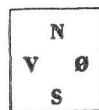

Jeg satt Vest. Med alle i sonen åpnet Syd i første hånd med to ruter. (svake). Nord sa 3 kløver, Syd 3 ruter, og pass rundt.

Jeg startet med ♠ E. Fra min fordelingsspillende makker kom ♠ 2 og fra Syd ♠ 3. Og hermed retter jeg direkte spørsmål til alle fordelingsentusiaster: Hva skal jeg fortsette med?

For det første vet jeg ikke om makker har tre eller fem spar. Men selv om jeg tar sjansen på at han har tre, er jeg like langt. For jeg vet ikke om han har damen. Og hvorfor vet jeg ikke det? Fordi vi bruker fordelingskast og derfor ikke har gammeldagse styrkekast til disposisjon.

Det spiller ingen rolle for denne analyse hva makker hadde da spillet forekom. Men her er en meget naturlig fordeling av de gjenværende kort:

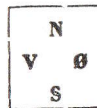

- ♠ Kn 6 2
- ♦ x x
- ♥ E D 10 x
- ♣ Kn 10 x x

- ♠ D 5 3
- ♥ x x x
- ♦ K D Kn x x x
- ♣ K

«Ja selvfølgelig,» sier De nå. «Hjerterskift i andre stikk er saken. To bet i 3 ruter, ha-ha.» Kanskje De også benytter anledningen til å gjøre Dem noen personlige refleksjoner om de svake 2-åpningene, som De ikke kan fordra.

Jeg må dessverre skuffe Dem. Den dagen De skifter til hjerter i andre stikk, er nemlig sitsen:

- ♠ D 6 2
- ♥ D 10 x x
- ♦ K x
- ♣ Kn 10 x x

- ♠ Kn 5 3
- ♥ E x x
- ♦ D Kn x x x x
- ♣ K

Nå er hjerterskift en direkte presang, idet Syds to spartapere blåser bort på kløver.

I begge disse tilfellene blir det en

kostbar affære for forsvaret hvis Vest velger galt i andre stikk. Han kan vel vanskelig kritiseres, men det er jo en mager trøst. Og nå er jeg tilbake til utgangspunktet: det er motspillteknikken som svikter. Fordelingskast i denne situasjonen har ingen berettigelse.

Med gammeldagse styrkekast går det hele som en lek. I første tilfelle legger Øst ♠ 2 på esset. Følgelig har han ikke damen, og Vest må skifte. Noe annet enn hjerter kan han vel neppe finne på, og saken er grei. I det annet tilfelle legger Øst styrke med ♠ 6 i første stikk. Det kommer mere spar, og forsvaret har igjen fått det det har krav på. Og skulle Øst sitte med både ♠ D og ♥ E (D), legger han selvfølgelig svakhet med ♠ 2 i første stikk. Dermed kommer hjerterskift, og forsvaret får med både sparstikkene og gjennomspill av ♥ K.

Det kan etter min mening ikke være tvil om at styrkekast, slik det har vært praktisert i moderne turneringsbridge i de senere år, utgjør en meget vesentlig og nødvendig del av motspillteknikken. Jeg innrømmer så gjerne fordelingssignalets berettigelse også men denne nyskapningen må finne sin plass innenfor rammen av de gode tekniske hjelpemidler som allerede er i bruk fra før.

Jeg kaster herved hansken til teoretikerne: Samarbeid styrke- og fordelingskastene og få med det beste av begge. Utarbeid klare regler for i hvilke tilfelle hvert av dem kommer til anvendelse. Fordelingssignalet er heller ikke tjent med å få ord på seg for i visse tilfelle å ødelegge en naturlig motspillsteknikk. Først når dets anvendelse er begrenset til de områder hvor det betyr en avgjort fordel, kan man dra full nytte av det.

En Meldeoppgave

I Blommenholmturneringen forekom en storeslem, som etter hva vi har fått oppgitt, bare ble meldt ved et eneste bord. Og selv der kom man ikke i den aller beste kontrakten. Vi oppstiller derfor en premie på kr. 10,- til den av våre lesere som med absolutt sikkerhet og med hel «systemrenhet» kommer fram til 7 grand. Argumenter som «makker må forstå» osv. blir altså ikke god tatt. Gjennom meldingsforløpet må det eksakt fremgå at det er dekning for samtlige 13 stikk.

- ♠ 8
 - ♥ E K Kn
 - ♦ 4
 - ♦ E K 7 6
 - ♣ E K 10 9
	N	
V		Ø
	S	
- ♠ E 5
 - ♥ D 6 2
 - ♦ D 10 5 3
 - ♣ D Kn 8 4

Til sammenligning angir vi Schrøder-Nielsen og Matuschewskis mel-

dingsforløp under turneringen:

	Vest	Nord	Øst	Syd
2	♣	2 ♠	2 gr	pass
3	♠	pass	4 ♣	pass
4	gr	pass	5 ♦	pass
5	gr	pass	6 ♣	pass
7	♣	pass	pass	pass

Og her er vår oppgave: Kan De melde en sikker 7 grand

- a) hvis motparten sier pass hele tiden
- b) hvis Nord avgir sparmelding på laveste trinn etter Vests åpningsmelding for deretter å si pass under det videre meldingsforløp?

Løsningen må være innkommet innen utløpet av denne måned, og de bes merket: «Premieoppgave». Adressen er «Bridge» Postboks nr. 801 Oslo

Bolkesjøcupen

Notoddens store bridgeorganisasjon, Bjørn Østdal, har lenge tumlet med planer om en week-end turnering på Bolkesjø Turisthotell.

Og det den karen går inn for, får han alltid lykkelig bragt i havn. Stedet kunne ikke vært bedre valgt. Med god mat, pene serveringspiker, alle skjenkerettigheter, nydelig beliggenhet, og en årstid hvor det ikke er forskjell på dag og natt. Det eneste som måtte være å bemerke, er at alt dette tilsammen kan virke noe distraherende for den ene av de ting man er kommet for. Særlig når konsentrasjon og noe rødkantete øyne, skal deles mellom kortene og seljebehengte bunadsklede serveringsdamer.

Men det ble da også spilt bridge. Turneringens to siste spill var ikke akkurat noen store sådanne, men et merkelig sammentreff med en replikk makker avfyrt. Et ungt, meget sympatisk par, opplyste plikt-skyldig at de spilte Bøe Vienna med «Teksas» hvorpå makker, noe trett og grinete, svarte: og vi, Herseth med Wild West. Og det var virkelig kruttluft i lufta.

I første spill var kortene:

♠ x x x			
♥ —			
♦ K Kn x			
x x			
♣ D x x			
x x			
♠ K Kn			
♥ K 10 9			
8 x x x			
♦ x			
♣ Kn 10 x			
	♠ D x x x		
	♥ D x		
	♦ E x x		
	♣ E K x x		
	♠ E 10 x x		
	♥ E Kn x x		
	♦ D 10 x x		
	♣ 9		

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	1 ♣	dobl
4 ♦	dobl	4 ♥	dobl
pass	rundt.		

Well, Bøe med «Teksas» var heldig med det første skuddet. Men Herseth med «Wild West» var ikke dårligere enn at da neste spill kom satt revolverne, ved et lynrapt trekk, i hendene på Nord-Syd. Kortene var:

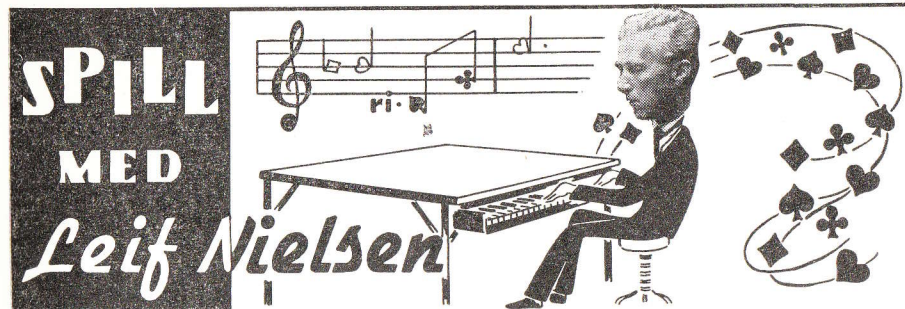
♠ 10 9 x			
♥ —			
♦ E D 10			
9 x x			
♣ 9 x x x			
♠ K D x			
♥ K 9 x x			
♦ Kn x x			
♣ D Kn x			
	♠ 8 x x x x		
	♥ Kn 10 x		
	x x		
	♦ K		
	♣ E x		
	♠ E Kn		
	♥ E D x x		
	♦ x x x		
	♣ K 10 x x		

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♣	3 ♦	3 ♥	3 gr
pass			

Med hjerter ut var det ikke vanskelig for Syd. Han fikk sogar 10 stikk, og selvsagt en blodig revansje når poengene skulle deles.

De som var så heldige å bli ropt frem til det nydelige premiebordet, var følgende 9 par:

1. Mørk — Pettersen Sinsen
2. Øimo — Øimo Notodden
3. With — Kristensen Kragerø
4. Svensen — Kristensen Sinsen
5. Lia — Østdal Notodden
6. Myhrer — Sæther Astra
7. Engen — Engen Hobby
8. Bjørndal — Lindboe Hansen Kongsberg.
9. Reidarsen — Skau Skiens Br. Kl.

EM: Spania — Norge og Egypt — Norge

Kampen mot Spania var så hyggelig som vel mulig, til tross for at vi tapte. Det hele var preget av gemytthet fra før kampen begynte (med et veddemål) og til lenge etter kampens slutt, da spanierne inviterte det norske laget på en bedre middag, en sammenkomst som

vi ikke kommer til å glemme. Til tross for en beskjeden plassering, kan det trygt sies at de spilte en fin og frisk bridge, de meldte jevnt hardt og fikk hjem flere momper og utganger som de norske ikke meldte. Kampen utviklet seg således:

— ♦ —

Meldingene: Nord gir: Ø/V i faresonen.

Etter 5 spill	2—2
» 10 »	3—10
» 15 »	11—15
» 20 »	24—18
» 25 »	31—29
» 30 »	47—34
» 35 »	49—37
» 40 »	61—45

Spania N/S

Nord Syd
1 ♥ 1 ♠
3 ♦ 3 gr
Resultat: 3 beter.

Norge N/S:

Nord Syd
1 ♥ 1 ♠
2 ♦ pass

Resultat: 2 trekk og 4 poeng til oss.

Den aggressive stilen lønnet seg adskillig bedre i dette spillet:

♠ 8 *			
♥ D Kn 7 4 3			
♦ E K D 8 7			
♣ E 2			
♠ E K 9			
7 6			
♥ 6 5 2			
♦ 10			
♣ D Kn 6 5			
	♠ 5 4 2		
	♥ E K 10 8		
	♦ 9 6 5 2		
	♣ 8 3		
	♠ D Kn 10 3		
	♥ 9		
	♦ Kn 4 3		
	♣ K 10 9 7 4		

♠ 5 3			
♥ D 10 9 8 7 6			
♦ 7 3			
♣ K 5 2			
♠ E Kn 8			
♥ 4 3 2			
♦ K 9 8 4 2			
♣ 6 4			
	♠ K D 7 6		
	♥ 5		
	♦ Kn 10		
	6 5		
	♣ D 9 3		
	♠ 10 9 4		
	♥ E K Kn		
	♦ E D		
	♣ E Kn 10 8 7		

Vest gir, N/S i faresonen.

Spania N/S:

Nord Syd
pass 1 gr
2 ♣ 2 gr
4 ♥ pass

4 trekk

Norge N/S

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	pass	1 ♣
1 ♦	1 ♥	1 ♠	2 ♣
3 ♠	pass	4 ♠	dobl

4 trekk og 6 poeng til Spania.

Virkelig godt meldte de i dette store spillet:

♠ K D Kn
♥ 10 8 3
♦ 10 9
♣ Kn 9 8 7 2

♠ E 10 7
6 4
♥ E D 4
♦ Kn 6 2
♣ E K

	N	
V	♠	♠
	S	

♥ 5 3
♦ E K D 7
♣ 5

♠ 9 8 2
♥ 9 5 2
♦ 8 4
♣ D 10 6 4 3

Nord gir, ingen i faresonen.

Norge Ø/V:

Øst	Vest
1 ♦	1 ♠
2 ♦	6 ♦

Spania Ø/V:

Øst	Vest
1 ♦	2 ♠
3 ♦	4 ♦
4 gr	5 ♠
5 gr	6 ♦
7 ♦	

13 stikk var ikke noe problem, 6 poeng til Spania.

Fullt så bra meldte de ikke her:

Ringside parmesterskapet:

Når fjerde ruter er spilt, svinger Reidarsen til spar, tar Kongen, og spiller sin stående ♣ Konge. Øst får stikk for ♠ Damen, men nå gir ♠ Knekt det åttende stikket.

Reidarsens dobbeltslasjering og Schrøders elegante 4 spar, er spill som en setter pris på å se, og som viser kvaliteten av norsk toppbridge.

♠ K 8 4 3
♥ 5 3
♦ E D Kn 9 8
♣ 10 5

♠ Kn 10 6
♥ Kn 9 8 4
♦ 6 2
♣ D 6 4 3

	N	
V	♠	♠
	S	

♠ D 9 7 5
♥ E 2
♦ 4
♣ E Kn 9 8 7 2

♠ E 2
♥ K D 10 7 6
♦ K 10 7 5 3
♣ K

Vest gir, ingen i faresonen.

Spania N/S:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	1 ♣	dobl
2 ♣	3 ♠	pass	4 ♥

Pass rundt — to beter

Norge N/S:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	1 ♣	dobl
pass	2 ♦	pass	4 gr
pass	5 ♦	pass rundt	

— 5 trekk, og 6 poeng til oss.

I neste spill fikk de pluss (en stor) på begge sider (det skulle de ikke hatt):

♠ E K D Kn 5
♥ 7 2
♦ D 10 8 7 5
♣ E

♠ 4
♥ K Kn
10 9
♦ E 3
♣ Kn 10 9 8 7 3

	N	
V	♠	♠
	S	

♠ 10 8 7 3
♥ D 5 3
♦ K 9 6 4
♣ K 5

♠ 9 6 2
♥ E 8 6 4
♦ Kn 2
♣ D 6 4 2

Nord gir, Ø/V i faresonen.

Spania N/S:

Nord	Syd
1 ♠	1 gr
3 ♠	4 ♠
	pass rundt

Norge N/S:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	pass	2 ♣
2 ♦	pass	2 ♠	pass
	pass	dobl	pass
	pass rundt		3 ♣

Begge kontrakter ble vunnet, og det ga 6 poeng til Spania.

En frisk momp meldte spanierne i neste spill:

♠ E Kn 10 9 6 2
♥ K 7
♦ 8 5 2
♣ 9 7

♠ D 4 3
♥ 5 3 2
♦ 10 9 4
♣ Kn 8 6 4

	N	
V	♠	♠
	S	

♠ K 7 5
♥ 10 9 8 6
♦ K Kn
♣ 10 5 3 2

♠ 8
♥ E D Kn 4
♦ E D 7 6 3
♣ E K D

Øst gir, alle i faresonen.

Spania N/S:

Syd	Nord
2 ♦	2 ♠
3 ♥	3 ♠
3 gr	4 gr
5 ♠	6 ♦

Norge N/S:

Syd	Nord
1 gr	2 ♠
3 ♦	3 ♠
3 gr	pass

Ruterne satt pent, og det ble 6 poeng til Spania.

♠ 10 7 5 2
♥ 9 7 2
♦ 6 5
♣ E 7 5 3

♠ 6 3
♥ K 4 3
♦ E Kn 10 8 7 3
♣ K Kn

	N	
V	♠	♠
	S	

♠ E K D 8
♥ E D
♦ D 9 2
♣ 10 9 8 6

♠ Kn 9 4
♥ Kn 10 8 6 5
♦ K 4
♣ D 4 2

Spanierne mompet igjen:

Nord gir, alle i faresonen.

Spania Ø/V:

Øst	Vest
1 gr	3 ♦
3 ♠	4 gr
5 ♥	6 ♦

Norge Ø/V

Øst	Vest
1 gr	3 ♦
3 gr	pass

Ruterne satt pent igjen, 6 poeng til Spania.

For Norge spilte i begge runder L. & P. Nielsen, mens Halle — Christiansen spilte 1. og Johansen — Larsen 2. runde.

EGYPT — NORGE

Egypterne, med den sjarmerende Nassif i spissen, var også et meget hyggelig lag å spille mot. Da vi møtte dem, fortalte de at de begynte å bli trette, da det bare var fire mann igjen av dem (de andre måtte reise tidlig tilbake), men dette laget gjorde virkelig en god innsats hvilket også plaseringen viser. For Norge var lagoppstillingen nøyaktig som mot Spania; egypterne lå 11 poeng over i 1. runde, men vi klate å ta igjen 10, så kampen endte 43—44.

Etter	5 spill	5—2
»	10 »	5—13
»	15 »	23—13
»	20 »	28—17
»	25 »	33—25
»	30 »	38—31
»	35 »	38—39
»	40 »	44—43

Et av de første spillene ble dyrt for egypterne, det kan være et fint demonstrasjonsspill for Kock-Werners redobling:

♠ E 10 9 5 3 2
♥ Kn 7 5
♦ K
♣ Kn 7 4

♠ 8 4
♥ K 4
♦ E D 10 5 3
♣ E 10 6 2

	N	
V	♠	♠
	S	

♠ K D Kn 7
♥ 10 9 8 3
♦ 4 2
♣ K 8 5

♠ 6
♥ E D 6 2
♦ Kn 9 8 7 6
♣ D 9 3

Øst gir, Ø/V i faresonen.

Meldingene:

Egypt N/S

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	1 ♠	1 ♠
dobl	redobl	pass	2 ♣
pass	pass	dobl	pass
pass	redobl	pass	rundt!

Norge N/S

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	1 ♠	1 ♠
pass rundt.			

I 1 ♠ ble det 1 bet, ÷ 50, mens 2 ♣ redoblet ga 600 til Norge — 6 poeng. Den egyptiske Syd ville tydeligvis at Nord skulle velge mellom hjerter og ruter.

Her meldte egypterne best:

♠ 9864
♥ ED74
♦ 42
♣ 852

♠ EKKn
32
♥ Kn62
♦ EK8
♣ Kn7

N
V
S

♠ 1075
♥ 5
♦ DKn7
63
♣ E943

♠ D
♥ K10983
♦ 1095
♣ KD106

Øst gir, alle i faresonen.

Meldingene:

Egypt Ø/V:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	1 ♠	pass
2 ♦	2 ♥	3 ♦	pass
3 ♠	pass	4 ♠	

Pass rundt og 6 trekk.

Norge Ø/V:

Vest	Øst
1 ♠	2 ♠

Pass rundt, 5 poeng til Egypt.
I neste spill, spilte egypterne bedre:

♠ —
♥ 10932
♦ K62
♣ Kn87643

♠ E1086
43
♥ KKn5
♦ Kn8
♣ 109

N
V
S

♠ Kn752
♥ D86
♦ ED103
♣ ED

♠ KD9
♥ E74
♦ 9754
♣ K52

Nord gir, alle i faresonen.

Det var enkelt å komme i 4 ♠ og begge Nordspillerne spilte ut kløver, finessen ble forsøkt og mislyktes. Den egyptiske Syd spilte hjerteress, og derpå kløver; det er nu temmelig safe å sakse spar (hvis ikke Syds hjerteress er singel), men den norske Vest spilte spar Ess, og beten var et faktum. Den norske Syd spilte ♥ E. og liten hjerter og Vest fikk det vanskelig. Han ser at kontrakten kun vinnes med ♦ K i saks og prøver den først, så kaster han sin siste ♥ på den 3. ♦, for å gardere seg mot singel sparhonnør hos Nord, samtidig med at han garderer mot den aktuelle fordeling. Pent spilt, og 6 poeng til Egypt.

De fortsatte suksessen i neste spill:

♠ 43
♥ KDKn753
♦ 10987
♣ 2

♠ E109
86
♥ 2
♦ EDKn
54
♣ Kn3

N
V
S

♠ D52
♥ 1086
♦ K2
♣ E9876

♠ KKn7
♥ E94
♦ 63
♣ KD1054

Øst gir, ingen i faresonen.

Meldingene:

Egypt Ø/V:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 ♣	1 ♠	2 ♥
2 ♠	3 ♥	3 ♠	4 ♥
pass	pass	4 ♠	pass
pass	dobl	pass	rundt.

Norge Ø/V:

Øst	Syd	Nord	Vest
pass	1 ♣	1 ♠	pass
2 ♠	pass	3 ♠	
Pass rundt.			

4 spar var ikke så vanskelig å få, og det ble 5 poeng til Egypt.

Overdreven forsiktighet viste de norske spillerne her:

♠ 108654
♥ D86
♦ 95
♣ 1052

♠ D
♥ Kn10
54
♦ E104
♣ EKD
63

N
V
S

♠ EK9
72
♥ K72
♦ 632
♣ Kn7

♠ Kn3
♥ E93
♦ KDKn87
♣ 984

Syd gir, Ø/V i faresonen.

Meldingene:

Egypt Ø/V:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	1 ♣	pass	1 ♠
2 ♦	2 ♥	pass	3 ♥
pass	3 gr		
pass rundt.			

Norge Ø/V:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	pass	1 ♠
pass	1 gr		
pass rundt			

Det var ikke noe problem å få 9 stikk, og det ble 5 poeng til Egypt. Ikke merkelig at egypterne ledet nu. Men så begynte 2. runde, og den gikk bedre. Vi var vel litt heldige i dette spillet:

♠ 764
♥ 5
♦ KD106
♣ K9864

♠ ED52
♥ 1086
♦ 742
♣ Kn107

N
V
S

♠ Kn9
♥ EKD9
732
♦ Kn53
♣ 5

♠ K1083
♥ Kn4
♦ E98
♣ ED32

Vest gir, ingen i faresonen.
Meldingene:

Egypt Ø/V:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	3 ♥	dobl
pass	4 ♣		
pass rundt.			

Resultat 4 trekk.

Norge Ø/V:

Øst: 4 hjerter og pass rundt.

Hva skal stakkars Syd spille ut?

Han valgte liten spar, og Øst fikk akkurat med seg det 10. stikk som han ellers manglet. 6 poeng til Norge.

Så var det egypternes tur til å være overdrevent forsiktige:

♠ D4
♥ D854
♦ 952
♣ Kn1065

♠ K873
♥ K9
♦ KD64
♣ DØ7

N
V
S

♠ EK95
♥ E107
32
♦ 108
♣ 42

♠ 1062
♥ Kn6
♦ EK973
♣ EK83

Nord gir, ingen i faresonen.
Meldingene:

Egypt Ø/V:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 ♦	pass
pass	dobl	2 ♣	pass rundt.

—1 bet.

Norge Ø/V:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 ♦	pass
pass	2 ♦	pass	4 ♠
Pass rundt — 4 trekk.			

Østs 2-rutermelding betyr minst 9 kort i spar og hjerter, og Vest kan gå i 4 spar, en god og heldig kontrakt. Det ble 5 poeng til Norge.

I annen runde var det dessuten 9 spill som vi vant 1 poeng hver på, egypterne vant bare 4 spill, men to av dem var dyre. Det ene var dette:

♠ D 8		♠ EK 9 4
♥ E K D 9 6		♥ 8 7 3
♦ D Kn 10 6		♦ E 7 5 3
♣ D 9		♣ Kn 5

♠ 7 6 5 3 2		♠ EK 9 4
♥ Kn 5		♥ 8 7 3
♦ K 9		♦ E 7 5 3
♣ 7 4 3 2		♣ Kn 5

N		
V	Ø	
		S

♠ Kn 10
♥ 10 4 2
♦ 8 4 2
♣ E K 10 8 6

Vest gir, alle i faresonen.

Meldingene:

Egypt N/S:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♥	1 ♠	2 ♣
2 ♠	3 ♥	pass	4 ♥
pass rundt			

Norge N/S:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♥	pass	2 ♣
pass	2 ♦	pass	2 ♥
pass	3 ♥	pass rundt	

Egypterne fant motspillet, og fikk 4 stikk i spar og ruter foruten en stjeling av ruter. Ved det annet bord tok Ø/V 1 sparstikk, Ess og Konge i i ruter og Vest skiftet til trumf, som ga Nord 10 stikk; 4 hjerter er selvfølgelig for hardt meldt, og en bet her er nok til seier for Norge.

— ♦ —

TURNERINGS

resultater!

Hankøturneringen.

1. Jerman—Nielsen, Oslo 4514 p
2. Jacobsen—Grønvold, Vestby4499 »
3. Fru Isachsen—fru Ramn Johansen, Oslo 4460 »
4. Kristiansen-Johansen, Oslo 4444 »
5. Braathen—Schröder-Nielsen, Oslo 4379 »

Hvalstrand:

1. Andreassen—Dørumsgaard Oslo 324½ p
2. Carlsen—Syvertsen, Blommenholm 307½ p
3. Kj. Engen—Wilh. Kinn, Oslo 290 p
4. Gudbrandsen—Rønneberg Oslo 289 »
5. Frk. Christensen—fru Fasmer, Oslo 284 »

— ♦ —

Storefjell-cupen ble vunnet av:
Jynge — Myhrer, Oslo med 1431 P.

— ♦ —

Fire norske bridgespillere, fru Solveig Bergh, fru Ingrid Farup, fru Randi Herseth og fru Aaslaug Ramn Johansen har nylig vært på en drømmereise som gjester hos det libanesiske forbundet. I lagturneringen ble det norske damelaget nr. 2 og parturneringen ble vunnet av Randi Herseth med Ingrid Farup på fjerdeplass.

— ♦ —

Dansk Bridge's problemesterskap ble vunnet av I. Tangen, Steinkjer. På fjerde plass kom Knut With, Kragersø. Det var bare 16 poeng mellom nr. 1 og nr. 4. Vi gratulerer med den gode innsatsen.

Neste nummer kommer i begynnelsen av september. Og så drar Red. til Italia for å overvære Europamesterskapet. Da dette slutter 26/9 i Palermo venter vi litt med oktobernummeret for å få med fullstendig spesialreportasje fra EM.

Honnør på honnør

I auksjonsbridgens dager var spillet bundet i faste regler. Ved en spesiell form for saksing ble følgende spillemanøvre anbefalt:

Nord
E x x x

N		
V	Ø	
		S

Syd
K Kn 10 x

Knekten skulle spilles fra Syd. Hvis Damen ikke kom fra Vest, stakk meldereren over med Esset og sakset gjennom Øst. Spillemanøvre var begrunnet i reglen om «honnør på honnør». Etter at kontraktbriden ble lansert i 1926 har spillet helt forandret karakter. Spilleteknikken ble etterhvert så utviklet at ingen kunne regne med at motspillerne overholdt de gamle regler. Det å friste med Knekten fra Syd, ble av mange benyttet som et bakholdsangrep mot en Vest som i pakt med utviklingen trofast holdt på sin Dame. Det gikk jo så langt at det å dekke honnør med honnør ble ansett for lite verdig en fremadstrebbende spiller.

Regler kan brukes og misbrukes, og det som er riktig i et tilfelle, kan være galt i et annet. Det er kortskjønn som blir det bestemmende, og det er ingen grunn til å klandre en spiller som ikke gjør noe verre enn å velge galt.

Jens Petter hørte ikke med blant de store i småbyens bridgeklubb. Hans teoretiske kunnskaper maktet ikke riktig å erstatte manglende rutine ved det grønne bord. Selv en bjørn bør ikke jages med kanon, og i duplikat- og robberbridge er det mange ganger den jevne håndverker som trekker det lengste strå. Vår venn var i høst invitert til robberbridge med tre av klubbens eksperter. Sent på kvelden var motparten kommet til kontrakten 4 spar. Jens Petter satt Vest med blant annet spardame-2, og hadde sett spares tredje hos blindemann. På Syds plass satt den mest drevne av ekspertene, og da Knekten ble lagt på bordet, dekket vår venn med Damen. Kontrakten ble ført vel i havn, og samtlige eksperter var enige i dommen om at Jens Petter intet hadde å vinne ved å dekke med spar Dame. Han fremholdt at Syd kunne ha resonnert seg frem til det samme, og i enkelte tilfelle oppnådd gevinst ved at Knekten ikke ble dekket. Syd hadde imidlertid spilt på regelen om «honnør på honnør» fra auksjonsbridgens dager, og hadde gladelig stukket opp med Esset og sakset igjennom Øst til Konge-10. Vår venn hadde igjen jaget bjørn med kanon.

Men revansjen lå ikke langt borte. Noen dager senere møttes de sam-

Over til siste side

Vil EBL avskaffe uavgjorte kamper?

På European Bridge Leagues kongress i Oslo ble det reist forslag om at uavgjorte kamper skulle bortfalle. Enhver kamp skulle resultere i seier eller nederlag uansett hvor mikroskopisk forskjellen mellom scoren var. Forslaget vakte så stor interesse at det ble besluttet at saken skulle tas opp til behandling og vurderes inngående på neste kongress, idet EBLs medlemmer i mellomtiden skulle gjennomarbeide spørsmålet.

Forslaget er helt radikalt. Hvis marginen for uavgjort kamp faller bort, vil dette uvegerlig få store konsekvenser for selve spillføringen. I dag kan det være god taktikk å spille safe i stedet for på overstikk og for motspillerne kan et dristig utspill, som f. eks. Konge fra Konge annen, være aktuelt som et dristig forsøk på å bete en kontrakt. Men i samme øyeblikk den minste forskjell avgjør om en kamp er vunnet eller tapt, må spillerne vurdere om det lønner seg å spille på overstikk, selv om kontrakten settes i fare, eller om et kongeutspill som foran nevnt kan bety et avgjørende overstikk for motparten. Realiteten av den nye beregningsmåten vil være at et eneste stikk vil kunne avgjøre en kamp — og dermed teoretisk sett et helt Europamesterskap. Rent prinsipielt ville vi dermed komme tilbake til noe i likhet med den gamle Oslo-beregningen, som Einar Werner så treffende bemerket skapte en ny form for bridge.

I EM i Oslo ville Norge lukrert ganske meget på den nye beregningen. Vi hadde nemlig 5 uavgjorte kamper hvorav 4 gikk i norsk favor. Netto ville vi tjent 3 poeng og rykket et par plasser opp på tabellen, mens f. eks. England ville mistet terreng fordi de fleste av dette lands uavgjorte kamper var minuskamper. Likevel tror vi neppe at så erfarne folk som sitter i vårt Forbundsstyre vil la seg blende av den tilfeldige for-

del vi ville hatt i siste EM. Vi norske er ingen tilhengere av å la et enkelt stikk avgjøre en hel match.

Sveriges Bridgeförbund har allerede tatt sitt standpunkt. Den svenske analysen er så god at den fortjener å bli kjent og derfor gjengir vi den her:

«Sveriges Bridgeförbunds Verktellende Utskott har anvendt det foreslåtte system på endel av de kampene som ble spilt i Oslo 1958.

Resultatene for de 6 beste nasjoner var:

	Vinnerpoeng	Matchpoeng
Italia	30	892—570
England	30	769—550
Frankrike	29	791—534
Sverige	24	727—594
Egypt	24	715—709
Belgia	23	707—660

Egypt har vunnet sine kamper med liten margin, mens de tapte kampene viser store marginer. Som man vil se, har Egypt fått en høy plassering til tross for dårlig kvotient.

Egypt spilte uavgjort mot Norge med 44—43 og likeså mot Finland med 55—53. Hvis begge disse kampene var blitt regnet som vunne, ville Egypt avansert enda høyere på listen.

Sammenligner vi dette med Østerrikes kamper mot de samme land, så vant Østerrike over Finland, men tapte mot Norge. Østerrikes totalresultat i disse 2 kampene var 102—85 i matchpoeng og 2 vinnerpoeng. Egypt nådde 99—96 i matchpoeng og 4 vinnerpoeng.

Et annet interessant eksempel er Norges 5 uavgjorte kamper. De er her sammenlignet med Englands resultater mot de samme land:

	Norge	England
Holland	45—43	56—31
Danmark	44—39	57—24
Irland	51—50	38—43
Island	51—47	53—38
Egypt	43—44	52—41
	234—223	256—177

I disse kampene vant Norge 5 vinnerpoeng og England 9 vinnerpoeng. Etter det nye forslaget ville Norge og England begge fått 8 poeng. I betraktning av kvotienten kan dette ikke være noe tilfredsstillende resultat. Hvis vi antar at kampen mellom Egypt og Norge hadde sluttet 44—43 i norsk favor ville det nye forslaget gitt Norge 10 vinnerpoeng mot Englands 8 vinnerpoeng. Dette er det beste bevis på at ren sjansesellas ville avgjøre seieren i Europamesterskapet.

Det er lenge siden EBL innførte matchpoengberegning. Grunnen var den at man ville unngå at en kamp ble avgjort av et enkelt spill. Marginen for uavgjorte kamper tjener samme hensikt. Marginen er faktisk en del av systemet. Avskaffer EBL marginen, må konsekvensen bli at man også avskaffer matchpoengberegningen og går over til å spille totalscore.

Det er vi sikker på at ingen vil foretrekke. Se på USA hvor man nylig er gått over til matchpoengberegning i stedet for totalscore i de viktigere kampene.

Under det nåværende system kan et enkelt stikk aldri tjene mer enn et enkelt vinnerpoeng. Det nye forslaget kan gjøre et enkelt stikk verd 2 vinnerpoeng.

Sveriges Bridgeförbund anser det nåværende beregningssystem avgjort bedre enn det nye forslaget om å avskaffe enhver margin for uavgjort kamp.»

Den svenske imøtegåelsen av det nye forslaget virker aldeles overbevisende. Vi tar neppe feil når vi antar at mannen bak den svenske utredningen er Einar Werner, der som kjent er matematiker av fag. Hvorom allting er, kan vi neppe tenke oss at forslaget om å sløyfe uavgjorte kamper har noen som helst sjanse på neste EBL-kongress. Men vi har offentliggjort saken fordi vi mener at fagpressen bør sørge for at de spørsmål som er oppe til diskusjon innen vår sport blir gjort kjent.

En fikks ide

Den siste nyhet på bridgens område kommer — vi hadde nær sagt — som vanlig fra Amerika. Det er Chas. Goren som har utnyttet en fikks fransk oppfinnelse som har sin ganske spesielle historie.

Under krigen møttes 2 franskmenn i en tysk konsentrasjonsleir. Begge var ivrige bridgespillere og begge ville gjerne korte de lange timene med et slag kort. Men kort hadde de ikke . . .

Men nød lærer naken kvinne å spinne — og franskmennene laget seg «kort» av innpakkingsmaterialer. De ble vunnet av Ivar Tangen, Steinkjer. lært, og nye måtte lages.

Men ikke nok med det. I de lange timer fant de opp et usedvanlig smart «patent» som Chas. Goren nå lanserer. Ideen er i korthet følgende:

På baksiden av hvert kort finnes det 48 ruter. I hver rute er det et bokstav og et tall. Bokstavene er N-Ø-V-S og nummeret i samme ruten angir hvilken av de 4 spillerne skal ha kortet i angjeldende spill. I spill nr. 20 skal f. eks. Syd ha ruter 2. På baksiden av ruter 2 står da i tyvende rute «20—S». På den måten deler man ut kortene i f. eks. spill nr. 20 ved å se på baksiden av hvert kort i rubrikk 20 hvilken spiller det er som skal ha hvert kort. Den samme kortstokken inneholder dermed 48 interessante spill og jokerens bakside er tatt i bruk for å angi giver og soneforhold i hvert av de 48 spillene.

Når spillet er meldt ferdig, slår man opp i Gorens medfølgende instruksjonsbok og får da se hvilken kontrakt er den riktige, og hvorledes meldingene skulle ha gått. Så spiller man spillet og når det er gjort tar man påny sin tilflukt til innstruksjonsboken som klarlegger spillets poeng.

Instruksjonsboken, som er på engelsk, omfatter 106 sider og slår ideen an og klarer å ta kampen opp med Autobridge, så er det meningen å sende ut nye serier med nye treningsspill.

HELGE VINJE

Månedens motspill med fordelingssignalet

Charles Goren, som i flere år har toppet ranking-listen over amerikanske bridgespillere, hadde nok gjerne sett at han og hans makker Leventritt hadde kjent og tatt i bruk fordelingssignalet da nedenstående spill forekom under Verdensmesterskapet 1957.

D'Alelio
 ♠ D Kn 7
 ♥ Ess 9 4 3
 ♦ 9 3 2
 ♣ 8 6 5

Leventritt
 ♠ 6 4 2
 ♥ D Kn 10
 ♦ K 7 6 5 4
 ♣ 4 3

Goren
 ♠ 10 3
 ♥ 7 6 5 2
 ♦ Kn 10 8
 ♣ Ess Kn 9 7

Chiaradia
 ♠ Ess K 9 8 5
 ♥ K 8
 ♦ Ess D
 ♣ K D 10 2

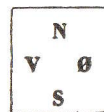
Chiaradia kom i 6 spar.

Leventritt spilte ut hjerter Dame, som Chiaradia lot gå til Kongen på hånden. Så fulgte spar 8 til Knekten på bordet (Vest la spar 4) og kløver mot hånden. Øst la lavt, Syd Kongen og Vest treeren. Spar 9 ble spilt til bordets Dame (Vest la spar 2) og kløver igjen mot hånden. Nå stakk Goren med Esset, mens toeren kom på fra Syd og fireren fra Vest. På dette tidspunkt måtte Goren bestemme seg for om han skulle fortsette i kløver eller skifte til ruter. Da han ikke kjente fordelingen i kløver og ikke hadde noen tro på at Vest kunne oppnå stjelestikk for sin siste trumf, valgte han å spille ruter. Det ville straks sette spilleren på valg hvis Vest hadde ruter Konge, Chiaradia stakk opp med Esset og vant kontrakten etter ypperlig spilleføring. Med åpne kort er det jo lett: Hjerter til

Esset og hjerterstjeling med høy trumf. Inn på spar 7, hjerter 9 til avkast for ruter-taperen og kløversaks til slutt. Chiaradia spilte imidlertid ikke slik, men vant likevel. Han spilte straks bordet inn på spar 7 og tok kløverfinessen. Så tok han sine stående kort, og før den siste trumf ble spilt, var stillingen denne:

♠ —
 ♥ Ess 9 4
 ♦ —
 ♣ —

♠ —
 ♥ Kn 10
 ♦ K
 ♣ —

likegyldig

♠ K
 ♥ 8
 ♦ D
 ♣ —

Syd trakk spar Konge, og Vest var skvist i hjerter og ruter. Goren kan ikke kritiseres fordi han ikke spilte kløver til stjeling hos Vest. Han visste riktignok at Vest hadde en trumf igjen (trumfekko), men all den stund han ikke kjente fordelingen i kløver, hadde han heller ikke noe berettiget håp om stjelestikk. Eksemplet viser at hvor en verdenskjent spiller som Goren sto overfor en situasjon hvor han måtte gjette — og gjettet galt — ville fordelingssignalet gjort det mulig å finne den sikre bet selv for et nybegynner-par. Vest vil da markere høy — lav i kløver, som i dette tilfelle må bety dobbelton. Syd må nemlig ha kløver Dame, ellers ville han ikke hatt noen grunn til å gå inn på bordet for å spille kløver mot hånden annen gang. Og når Syd dermed har vist tre kløver, må han etter Vests fordelingskast også ha den fjerde. Kløver tilbake fra Øst må derfor gi sikker bet.

HVORLEDES KLARTE DE

Meldepøven

Forleden dag hadde vi John Knudsen på telefonen.

«Jeg har et spill som sikkert vil interessere deg», sa Knudsen. «Det er et lite spill — et av de små spillene som dessverre har så altfor lett for å drukne i massen, men et spill av den art at det vil kunne avgjøre en hård og velspilt kamp». Her er spillet. Det forekom i Viennas sommerturnering:

♠ E 6 5 3
 ♥ D 5 4 3
 ♦ 7 3
 ♣ E 7 3

♠ D 9 2
 ♥ E 9 2
 ♦ K 6 4
 ♣ Kn 10 9 4

♠ 10
 ♥ 10 8 7 6
 ♦ ED 10 8
 ♣ K 8 6 2

♠ K Kn 8 7 4
 ♥ K Kn
 ♦ Kn 9 5 2
 ♣ D 5

—«Som du ser er det et ganske alminnelig spill», fortsatte Knudsen «Men det er ganske forbausende å se resultatet av det. Ved utregningen viste det seg at det kun forekom følgende 3 standardkontrakter:

- 1) Pass rundt
- 2) 2 spar meldt og vunnet
- 3) 3 spar — med en bet.

—«Ingen av hendene har reell åpning, så forsåvidt kan jeg godt forstå at spillet ble passet rundt ved noen av bordene,» sa Knudsen. «På den andre siden er det alltid noen som åpner i tredje hånd med slike kort som Syd har. Og da er det ganske klart at med gammeldags meldeteknikk, vil Nord hoppe til 3 spar. Han vil jo naturlig søke å gi uttrykk for at han har ganske gode kort, selv om fordelingen ikke er noe å rope hurra for. Men mer enn 2 trekk i spar kan ikke spilleren

vinne med korrekt motspill. Imidlertid er det jo helt klart at Nord—Syd har 2 spar i korten og derfor er det jeg ringer deg. Med Toronto-kløveren, som er så effektiv, vil jo Nord—Syd ikke ha noen vanskeligheter med å havne i 2 spar. Kunne det ikke være en idé å la folk prøve seg på et slikt lite spill som «Meldepøven» og eventuelt la de som ikke bruker Toronto se hvor de havner hen — hva enten de passer rundt eller sprenger korten.»?

Knudsens ypperlige idé ble selvsagt mottatt med største interesse. Med Toronto vil meldingene gå slik:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 ♠	pass
2 ♣	pass	2 ♦	pass
2 ♠	pass	pass	pass

Vel, vi syns vi hører innvendingene: Men Syd har da ingen åpning; Enig. Syd har ingen ordinær åpning. Men faktum er at mange spillere åpner i tredje hånd med undervektige hender, hvilket også resultatene fra turneringen viser. Og det som er poenget er bare dette: Toronto muliggjør strategiske tredjehandsåpninger. Hvor langt ned man i tilfelle vil gå med en tredjehandsåpning er en helt annen sak. Det avhenger av så mange faktorer. Kampens stilling, motpartens evne til å avdekke svindel, optimistisk eller pessimistisk makker osv. osv. En ting er iallefall sikker: Nord—Syd har 2 spar i kortene. —

Spillere som ikke nådde frem til 2 spar, bør i egeninteresse se på denne del av sin meldeteknikk. Toronto omfattes nemlig med stor interesse av storspillerne, og Alex. Brekke i A. B. C. er f. eks. sterkt inne på tanken om også å bruke Toronto selv om motparten blander seg inn. Hvorfor ikke la 3 kløver være en Torontomelding i dette meldingsforløpet, sier han:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	1 ♠	2 ♥
3 ♣			

3 ruter fra åpneren vil nå vise minimum. Alt annet vil vise god åpning og spørsmålet om å melde 3 eller 4 spar, vil dermed ikke lenger

Nord-Norsk bridge

Svenning — Svennings gode spill i lagmesterskapet og Hage — Jacobsens vel fortjente topp-plasering i parmesterskapet er ikke bare «ens lige svaler» som viser at det spilles bedre og bedre bridge nordover. Her er et spill fra landskampen mellom Nord-Norge og Nord Sverige som ble spilt i Vuolerim for et års tid siden. Kampen ble vunnet av Nord-Norge, og S.E. Anke har vært så elskverdig å sende oss spillet. Han understreker meget sterkt og beskjedent, at dette i første rekke skyldtes de to sterke lagene fra Nord-Norge: Kristian Svenning—Ola Svenning/Jarle Henriksen — Gunnar Petterson og Oscar Petterson—Håkon Lagaard/Rolf Coucheron-Jarl—Albert Antonsen.

Og så gir vi ordet til herr Anke: Av «spill jeg husker» for mitt eget vedkommende er:

♠ Kn xxx
 ♥ Kx
 ♦ EKxx
 ♣ Exx

♠ xxx
 ♥ xx
 ♦ Dx
 ♣ KKnxxxx

♠ xx
 ♥ DKnxx
 ♦ 98xx
 ♣ Dxx

♠ EK Dx
 ♥ Exxxx
 ♦ Kn 10x
 ♣ x

♠ ♥ ♣ ♦ ♠ ♥ ♣ ♦ ♠ ♥ ♣ ♦ ♠ ♥ ♣ ♦ ♠ ♥ ♣ ♦

MELDEPRØVEN

volde Øst noen vansker. Uten Toronto vil Øst sitte å telle på knappene. En optimist vil i tilfelle hoppe i 4 spar og kanskje gå bet, mens en pessimist vil melde 3 ♠, for bare å oppdage at denne gangen er maikker så god at 4 trekk står. Hvorfor ikke klarlegge åpnerens hånd og få vite om han er god eller dårlig. Da forsvinner gjetningene, sier Brekke.

Meldingene ble av min makker, Kåre Heggen, friskt drevet i 6 spar. Kløver kom ut og ble stukket med Esset. Hvordan vil De spille? For å sikre sekseren valgte jeg å spille på rutersaks og reverse dummy. Etter Ess og Konge i spar ble ruter Knekt spilt. Vest dekket med ruter Dame, som ble stukket med Kongen på bordet. Liten kløver fra bordet ble trumfet på hånden, og liten ruter fra hånden ble stukket med ruter Ess, hvoretter siste kløver til spar Dame. Liten hjerter ble spilt til hjerter Konge, og spar Knekt tok ut Vests siste trumf. Hånden kastet en hjerter. Nå er stillingen, idet Øst blir skviset på spar Knekt:

♠ Knx
 ♥ x
 ♦ xx
 ♣ —

♠ x
 ♥ —
 ♦ —
 ♣ KKnxx

♠ —
 ♥ 98
 ♦ DKnx
 ♣ —

♠ —
 ♥ Exxx
 ♦ 10
 ♣ —

Dersom Øst kaster ruter spilles ruter fra bordet til ruter 10, hjerter Ess og liten hjerter til trumf, hvoretter bordets ruter står. Kaster Øst hjerter, er det bare å stjele opp en hjerter, og ruter 10 gir inntak til den siste stående hjerter.

Det ble 13 stikk, men jeg skal innrømme at jeg ikke greidde den siste analysen ved bridgebordet. Jeg tenkte ikke på annet enn å få 6-eren min ved reverse dummy.

— ♦ —

PROBLEM KLUBBEN

Redak- tører

Alf Gudbrandsen

Helge Vinje.

I problemklubben kan De få bedømt Deres melde- og spilleteknikk. Prøven omfatter 10 oppgaver, hvorav 6 meldeoppgaver og 4 spilleoppgaver. Løsningene vil De finne i slutten av spalten. Men før De studerer de offisielle løsningene, bør De notere Deres egne svar på hver oppgave. Har De klart å besvare alle oppgavene riktig, kan De notere Dem for 100 poeng, et fantastisk godt resultat. De kan regne 80 poeng som utmerket, og selvom De stanser på 50 poeng, har De ingen grunn til å være misfornøyd.

Meldeoppgavene er lagt opp etter et naturlig meldesystem med honnørberegning etter skalaen 4—3—2—1. Grandåpningen er basert på 16—18 poeng, etter Culbertsons modell. Vi bruker spørremeldinger og Blackwoods 4—5 grandkonvensjon.

Problemklubben har også innlagt en premiekonkurranse. En av de offisielle løsningene inneholder en *feilanalyse*. Hvilken oppgave som er løst galt, er det Deres sak å finne ut. Send Deres svar med en kort redegjørelse for hva De mener feilen består i, og De vil være med i konkurransen om 2 sett av Bridgeforbundets plasticbehandlede spillkort.

Løsningen sendes Alf Gudbrandsen, Olav Kyrresgt. 10 II, Oslo.

♠ ♥ ♦ ♣

1. Syd har:

♠ ED854 ♥ K943 ♦ K7 ♣ 83
 Meldingene er gått:
 Nord Øst Syd Vest
 1 ♥ pass ?

Svar:

Poeng:

2. Syd har:

♠ KD1082 ♥ 973 ♦ 84 ♣ E
 Kn 6
 Meldingene er gått:
 Nord Øst Syd Vest
 1 ♥ pass 1 ♠ pass
 2 gr pass ?

Svar:

Poeng:

3. Syd har:

♠ K8 ♥ ED862 ♦ K52 ♣ D84
 Meldingene er gått:
 Syd Vest Nord Øst
 1 ♥ pass 1 ♠ pass
 1 gr pass 3 ♣ pass
 ?

Svar:

Poeng:

4. Syd har:

♠ EKD6 ♥ E1064 ♦ D52 ♣ 97
 Meldingene er gått:
 Syd Vest Nord Øst
 1 ♠ pass 3 ♠ pass
 ?

Svar:

Poeng:

5. Syd har:

♠ D643 ♥ 9632 ♦ EK74 ♣ 7
 Ingen er i faresonen. Meldingene er gått:

Vest Nord Øst Syd
 1 ♥ 1 ♠ 2 ♥ ?

Svar:

Poeng:

6. Syd har:

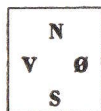
♠ 6 ♥ 103 ♦ EKn87642 ♣ 742
 Vest Nord Øst Syd
 1 ♥ 1 ♠ pass ?

Svar:

Poeng:

7.

♠ E K D 2
♥ 10 9
♦ K Kn 8
♣ 10 9 5 4

♠ 7
♥ E D Kn 8 7 6
♦ E 6 5
♣ 7 6 3

Syd spiller 4 hjerter uten meldinger fra motparten. Vest starter med de fire kløverhonnørene, og Øst kaster to ruter. Syd stjeler den fjerde kløveren, spiller bordet inn på spar og trekker hjerter 10 som får løpe. Deretter hjerter 9, som også holder, men nå viser Vest renons. Hvordan bør Syd fortsette?

Poeng:

8.

♠ D 3
♥ 8 7
♦ Kn 10 6 5 2
♣ K 7 4 3

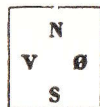
♠ E K Kn 10 9 4 2
♥ E D 10 2
♦ —
♣ 10 5

Syd spiller 4 spar uten meldinger fra motparten. Vest spiller ut hjerter 5. Fra Øst kommer Kongen. Hvordan bør Syd spille?

Poeng:

9.

Nord:
♠ K 5 3
♥ 7 6 4
♦ 8 2
♣ Kn 8 7 6 3

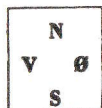
♠ E 7 2
♥ K D Kn 10 9 8
♦ K D 10
♣ 4

Syd spiller 4 hjerter uten meldinger fra motparten. Vest spiller ut kløver 5. Øst for stikket for nieren, og fortsette med kløver Ess. Hvordan bør Syd spille?

Poeng:

10.

♠ 9 5 3
♥ E 7 4
♦ 7 5 2
♣ E K 4 2

♠ E 4 2
♥ K D Kn 10 9
♦ E Kn 10 8
♣ 8

Syd spiller 4 hjerter uten meldinger fra motparten. Vest spiller ut spar Dame. Hvordan bør Syd spille?

Poeng:

LØSNINGER

1. 3 hjerter: 10 poeng, 1 spar: 5 poeng.

Når Nord åpner i hjerter, skal det meldes utgang, og denne bør gå i hjerter. Et annet spørsmål er om det kan være slem i kortene, men den vurderingen har ikke Syd sterke nok kort til å ta. Med sin hoppmelding til 3 hjerter som er krav, får Syd med en gang sagt fra at det skal spilles utgang i hjerter. Melder han først 1 spar, har han senere vanskelig for å tone sin gode tilpassning i hjerter uten å overmelde kortene.

LØSNINGER.

2. 3 kløver: 10 poeng, 3 gr: 5 poeng.

Når Nord hoppmelder til 2 grand skal det spilles utgang på kortene. Men ennå er det ikke avgjort om kontrakten bør gå i grand, hjerter eller spar. For å undersøke dette men ennå er det ikke avgjort om kontrakten bør gå i grand, hjerter eller spar. For å undersøke dette nærmere, melder Syd 3 kløver. Har Nord 5-korts hjerterfarve, melder han den, har han 3 spar, prefererer han mellom spar og kløver, ellers melder han 3 grand. 3 kløver er for såvidt en halv-kunstig melding, men helt logisk.

3. 3 hjerter: 10 poeng.

Etter Nords 1 spar over 1 hjerter, var det naturlig for Syd å vise sin balanserte hånd med 1 grand. Når Nord kommer igjen med kravbudet 3 kløver, skal Syd vise sin gjenmeldbare hjerterfarve. Ingen andre meldinger gir poeng her.

4. 4 spar: 10 poeng.

Syd har i og for seg en sterk åpningshånd etter Nords dobbelt-høyning til 3 spar. Men honnørene er altfor konsentrert i trumffarven til at Syd bør tenke på slem. Riktignok må jo da Nord ha adskillig honnørstyrke i sidefarvene, men neppe tilstrekkelig til å dekke så mange hull at det bare blir en taper.

5. 4 spar: 10 poeng, 3 spar, 3 poeng.

Her bør dristigheten belønnes. Nord har nok en meget brukbar sparfarve, og hjertermeldingene fra begge motspillerne sammenholdt med Syds lengde gjør det lite sannsynlig at det er mer enn 1 taper i farven. Syd kontrollerer selv at det bare er 1 taper i kløver, og mer enn 1 taper bør det heller ikke være i de andre farvene tilsammen. 4 spar gir uttrykk for et optimistisk syn på tingene, men en sunn optimisme.

6. 2 ruter: 10 poeng.

Meldingen er desidert. Her gjelder det å finne den gunstigste trumffarve, og med syvkortfarve i ruter, bør det ikke være tvil. 2 ruter er ingen oppfordring til Nord om å gå videre. Skulle det likevel komme 2 spar fra Nord, er vi stemt for å

løpe linen ut og melde 3 ruter. Da kan vi ikke få annet enn pass, og kontrakten skulle neppe være helt håpløs.

7. Her er det nødvendig med trumf-reduksjon. Etter at bordet har fått stikket for hjerter 9, spilles en sparhonnør til avkast av en ruter på hånden. Deretter spilles spar 2 til trumf Knekt, ruter Ess og ruter til Kongen. Bordet er inne og spilleren må få de to siste stikkene på Ess Dame i trumf.

10 poeng for spilleføringen.

8. Den hundre prosent sikre spilleføringen er:

Hjerter Konge stikkes med Esset, og så forsettes med liten hjerter. Nå kan ingen hindre Syd i å vinne 10 stikk. Hvis ikke Syd forsetter med liten hjerter, men spiller Damen, går han bet hvis motparten stjeler og spiller trumf. Da må Syd få nok en hjertertaper, og hvis ikke kløver Ess sitter riktig, har han bare 9 stikk.

10 poeng for spilleføringen.

9. Syd spiller best slik:

Kløver Ess stikkes med trumf. Deretter Ess Konge i spar og så ruter Konge. Nå kan ikke Øst-Vest forhindre at Syd får stjålet sin tredje ruter, og Syd må vinne.

10 poeng for spilleføringen.

10. Et liknende poeng som i forrige spill. Syd stikker spar Dame med Esset, tar for Ess Konge i kløver og kaster en spar. Deretter spilles ruter Ess og mer ruter, hvorefter Syd må få stjålet sin fjerde ruter med trumfess. Det gir 10 stikk. Hvis Syd velger å spille på dobbeltfinessen i ruter i stedet for å spille som anført, risikerer han å gå bet ved at Vest spiller hjerter tilbake hver gang han kommer inn (forutsatt at han har Konge, Dame, 9 x i ruter). Syd må jo bruke hjerter Ess som inn-tak for å kunne spille opp mot sin ruterkombinasjon to ganger, og dermed åpner han for det betende mot-spill.

10 poeng for spilleføringen.